

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

29 OCA 1998 PERŞEMBE

SAYI: 27

"SALDIRAY ABI" İŞBASINDA!

Clinton harem kurmuş, önüne gelen hatun kişiye uçkuru
çözüvermiş, Beyaz Saray'ın Oval Ofisi'ni "Oral Ofis" haline
getirmiş, vesaire... Dedikodular, danışmanlar, metresler,
stajyerler, avukatlar, siyasiler ve daha neler neler...
Amerikan emperyalizmiyle, Yeni Dünya Düzeni'nin neo-
sömürgeci içeriğiyle, silah tacirlerinin kanlı servetiyle,
"bağımsız" ülkemize konuşlanmış üslerle niye bu kadar
yakından ilgilenilmez? Niye zengin fuhuşu, züğürdün
gündemini yorar?

**FERHAN
SENSOY**

Kanuni'nin durumu Clinton'dan iyiymken

Osmanlıların en baba devirlerinden biri kuşkusuz **Kanuni Sultan Süleyman** dönemidir. İmparatorluk, tarih atlaslarında her yeri aynı renge boyamıştır; Asya'nın, Avrupa'nın, Afrika'nın tartışılmaz sahibidir. Zenginlik sınırsızdır. Harem **Süha Özgermi**'nin bile dizaynedemeyeceği müthiş bir uluslararası zenginliğe sahiptir. Her ırktan, her cinsten taş gibi karılar, haremde kol gezmektedir. Kanuni'nin durumu **Clinton**'dan iyidir.

Gel dikiz ki, eldeki vesikalara göre o zaman da bu zengin imparatorluğun merkezi İstanbul'da. Et, yağ, ekmek derdi, ulaşım sorunu, konut sorunu, yol ve su derdi İstanbul'un sıkıntılan arasında.

Saraylara bakıp da:
-Eski adamlar ne güzel yaşamışlar şu İstanbul'da!

diye iç geçirmenin âlemi yok.

Kanuni döneminde İstanbul'un et gereksinimini Rumeli karşılıyor. İstanbul'a et, Filibe'den, Üsküp'ten, Manastır'dan geliyor. Rumeli'nin eti yetmediği zamanlar, Anadolu'dan et isteniyor. Kanuni Süleyman son zamanlarını bir market genel müdürü gibi, et gereksinimini karşılamak için oraya bura-ya ferman göndermekle geçiyor. İstanbul'da et yetmezliği görülünce Diyarbakır ve Erzurum beylerbeylerine:

"*Haliya Mahrusa-i İstanbul'da et muzayakası olmağın Türkmen koyunları dahil cümlesin akçasın ve-*

rüb bey'iderek derhal yola revân edüb..."

biçimindeki fermanı faksliyerek ne kadar koyun varsaparasını verip alın, İstanbul'a gönderin demek istiyor. Daha sonra bütün kadıllara faksладыğı fermanında da:

"*Haliya bazı madrabazlar ve celepler ve bakkallar ve reayanın ehl-i fesadı, mekûlât ve meşrubatı cem'edüb derr-i mahzen eylemekte ve gaali akça ile mahremce fûruht eylemekte ve bu ef'al-i şeniayi bazı kullukçu makulesi beray-ı menfaat setreylemekte olduklarından nâşi...*"

diyerek, dönemindeki karaborsadan, istifçilikten ve bu ve fotokopisi tiplerin nüfuz sahibi devlet görevlilerince kollarınmasından dert yanıyor. Koskoca Kanuni Süleyman, bu kanunsuz heriflerle başedemiyor. Onun kanunlarında da boşluklar var herhalde ki, bu adı herifler o boşluklardan amiboid hareketlerle sıyrılıyor.

Padişahın, üzümün sıkılıp pekmez ve turşu eylenmesini emretmesine rağmen, kimi uyanıklar gizlice üzümde şıra yapınca padişahın gözü dönüp:

"*...bağlannın üzümün şıra edüb fıçılara komuş iseler fıçılarına tuzserpüp sirke edüb yokluyasın.*"

buyurduğu da, dönemin Divan-ı Hümayun 5 No'lu mühimme defterinin 140. sayfasında görülmektedir.

450 yıl öncesinin İstanbul'unda dakıklık, yokluk, üçkaat, istifçilik karaborsa, avantadan lavanta bir durum gözleniyor. Sokaklar gene kalabalık, gemilerle yedi düvel den adam gelip gidiyor, ulaşım bela. Kavuşu devrik tahtirevancılar bugünkü taksicilerden küstah. Ortaçağ'ın kozmopolitik bir limanı işte İstanbul. Her milletin adam var. Kent çaktırmadan ve kafasına göre büyüyor.

Divan-ı Hümayun mühimme defterlerinde yazmıyor ama, bana öyle geliyor ki 450 yıl önce bir sabah Kanuni Sultan Süleyman Topkapı Sarayı'ndan İstanbul'a bakıp, iç geçirerek:

"*İstanbul'un boku çıktı vesselam!*"

buyurmuştur. Bunu dememişse bile, en azından düşünmüştür.

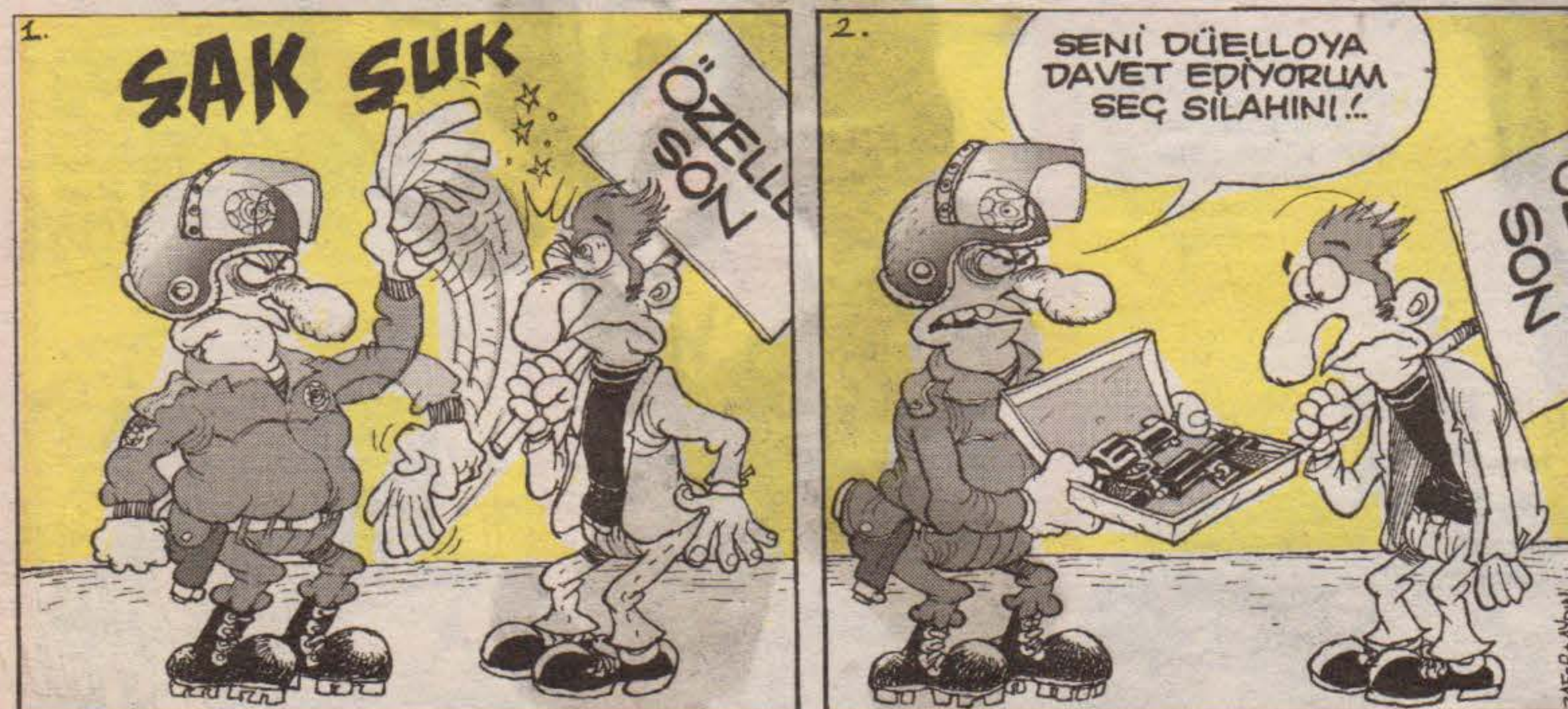
Hiçbir şey yeni değil, köhne Bizans'ta.

► Mesut Yılmaz'ın, Susurluk Raporu'nu Arena programında açıklaması tartışmalara yol açtı...

► İmaj değiştirmeye çalışan Ankara Emniyeti, KESK'in Kızılay'daki eyleminde, cop kullanmayan, beyaz eldivenli çevik kuvvet polisini görevlendirdi...

Dinozor

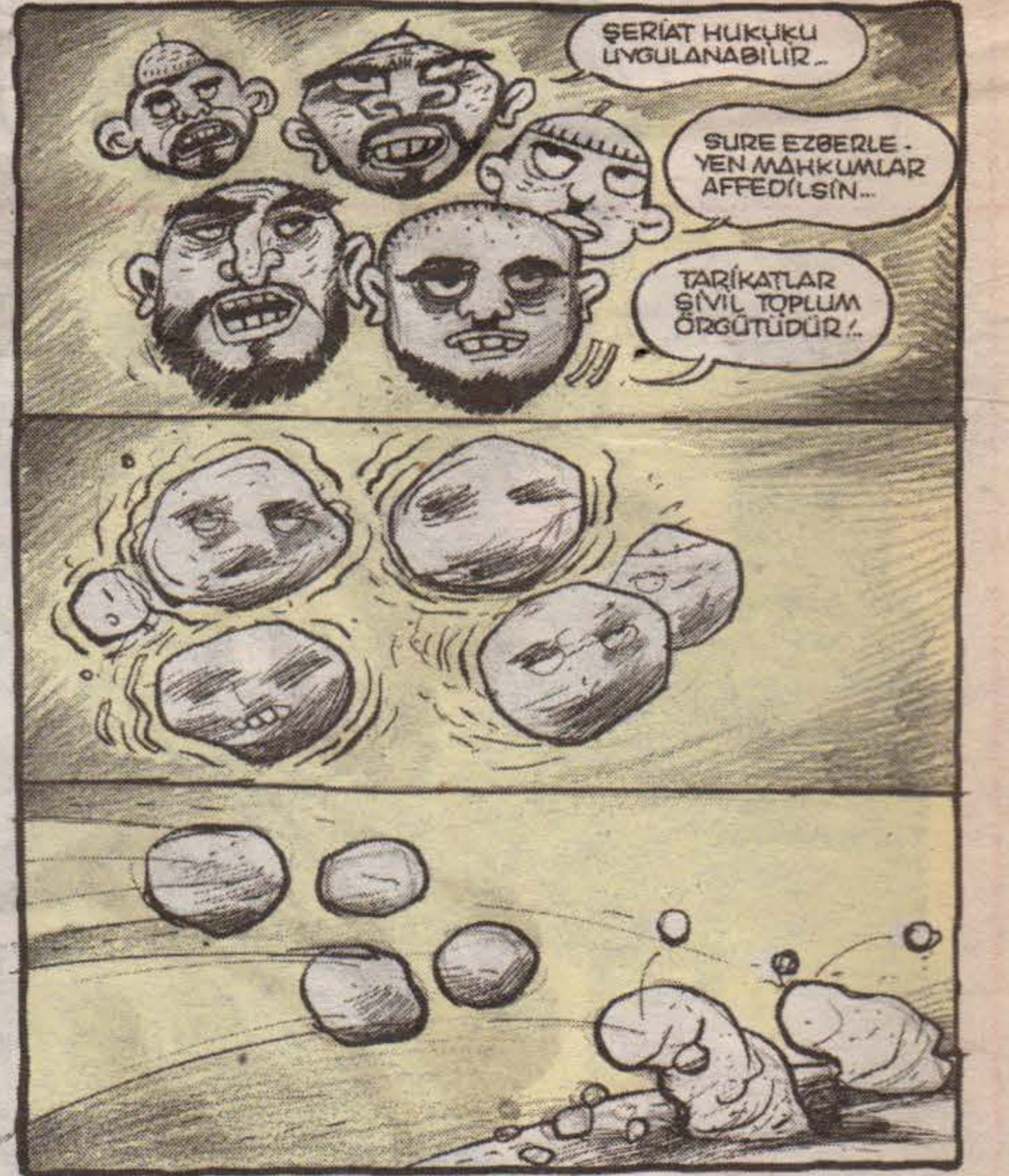
HAFTALIK MİZAH DERGİNİZ

K A P A K K O N U S U

ULAN SEN BENİM TAHTIMA GÖZ MÜ KOYDUN... HİA? UÇ BEŞ TACİZLE NAMIMI KAPACAGINI SANIYORSAN YANILIYORSUN... SIKIYOR... SA GEL, KOZLARIMIZI PAYLAŞALIM, KİM HIZLIYMIŞ HERKES GÖRSÜN !..

► İran'daki mollaların, iki kişiyi recmederek öldürmesiyle ilgili görüntüler, tüm dünya televizyonlarında yayınlandı.

► Faşistler, Avcılar'daki öğrenci yurduna satırla bıçakla saldırdı...

YENİ BİR TİTAN DAHA

“Saadet Zinciri” dümeniyle piyasayı dolandıran yeni bir Titan daha ortaya çıktı. Hakiki Titan adıyla çalışmalarını sürdüren bu şirketin, üyelerini; “büyük Türkiye yaratacağız, Avrupa Birliği’ne gireceğiz, adil düzen kuracağız” yalanlarıyla kandırarak, dolandırdığı tespit edildi...

Aşağıda, Hakiki Titan şirketinin ortakları, bir yaş günü şartisinde eğlenirken görülüyor...

Tİ-TAN! Tii-TANN! HEY! HEY!

► Açıklanan Susurluk Raporu’nda; Çiller’in “Vatan için kurşun atan da yiye de şerefli” dediği şereflilerin, faili meçhul cinayetlerde kullanıldığı devlet tarafından itiraf edildi...

DİNOZOR'DA BARIŞ

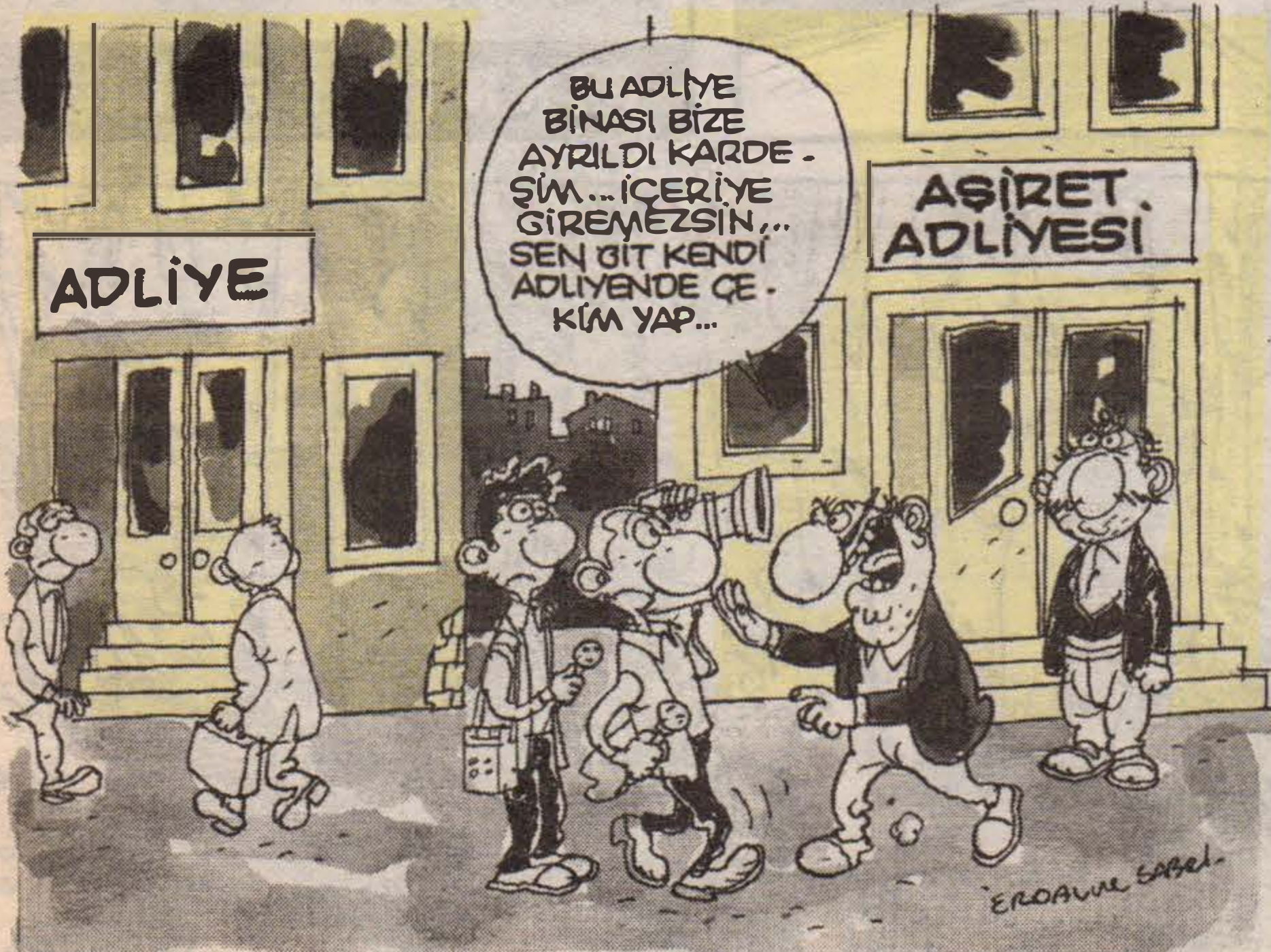
Özelleştirme ile devleti satanların takkesi düştü teKEL göründü!

İşçiler “sınıf”, dinciler “kılıf” mücadelesi yapıyor!

USA Clinton sayesinde adını değiştiriyor: Uçkurunu Seven Adamlar

BARIŞ ERTÜRK

► Bucak aşiretinden Fatih Bucak’ın yargılandığı Adliye, aşiret üyeleri tarafından basıldı. Bucak’ın adamları, gazetecileri Adliye’ye sokmazken, stajyer avukatların da mahkeme salonuna girmesine engel oldu...

► Çanakkale On Sekiz Mart Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Abdurrahman Güzel’in, Atatürk resimlerini indirip yerine Abdullah Çatlı resimlerini astırdığı ortaya çıktı...

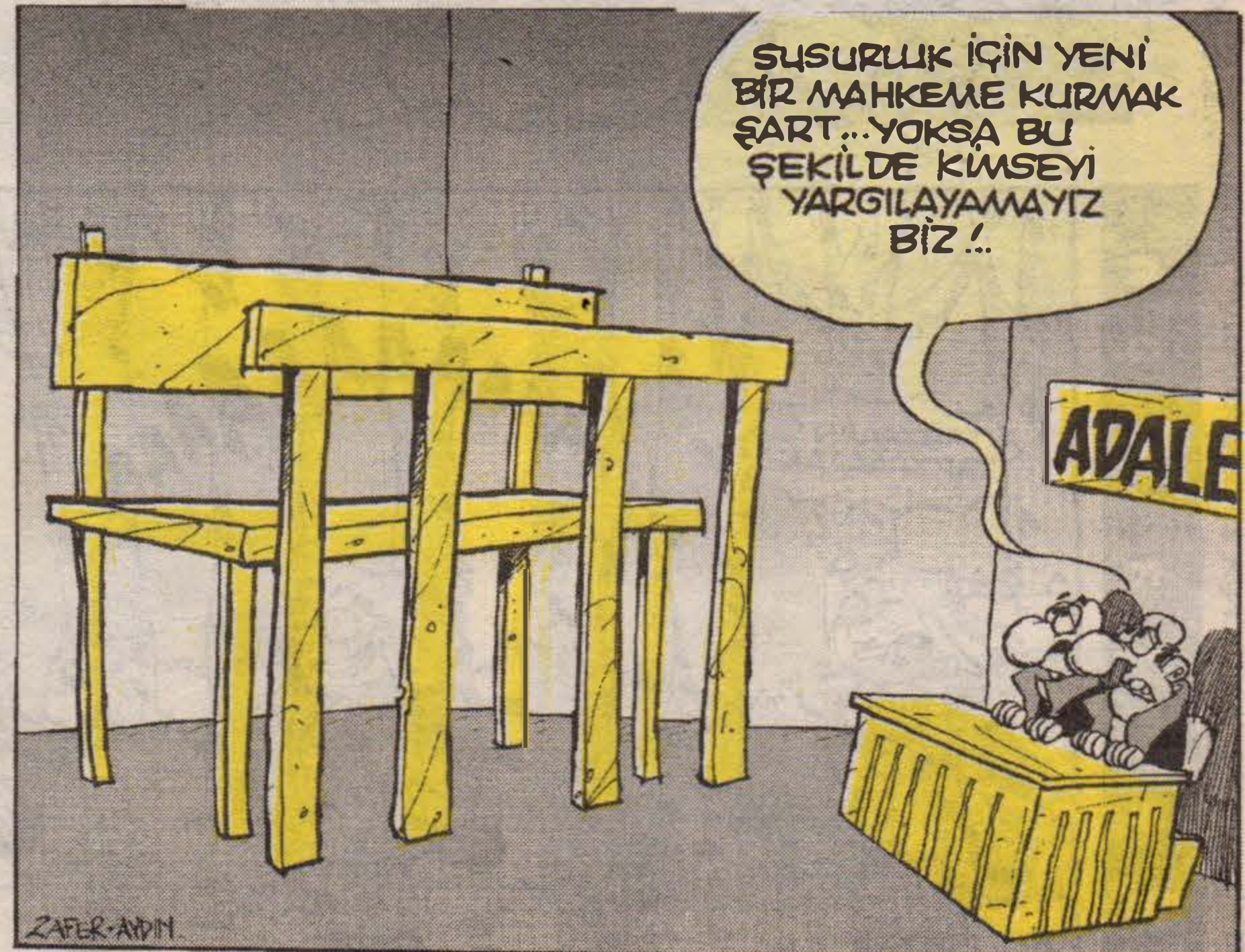
HAFTALIK MİZAH DERGİNİZ

Dinozor

► DYP, “Alternatif Susurluk Raporu” hazırlıyor...

► Hükümet, Susurluk sanıklarının yargılanacağı özel bir mahkeme oluşturmaya karar verdi...

Şeker Bayramı'nda da her şey bişey gibidir!

•Şeker Bayramı, televizyon programı gibidir. Sürekli zamanı değişir. Biri, öncekini tutmaz.

•Bayram namazına gitmek, Meclis'te dokunulmazlık oylamasına katılmak gibidir. Normal zamanda zar zor gidenler ve hatta gitmeyenler; o gün ite kaka da olsa kendilerini mecbur hissederek giderler.

•Aile büyüklerinin bayramda hediye ettiği mendil-çoraplar, annelerin akşam yemekleri gibidir. Hep umutla, bu sefer başka bir şey önümüze gelecek diye beklenir. Ama her zaman kesinlikle yine aynı şey karşımıza çıkar.

•Büyüklerin verdikleri bayram harçlıklar, devletin verdiği memur maaşları gibidir. Sürekli enflasyona yenilir. Her yıl, şöyle iyi bir artış beklenir ama sadece küçük bir değişiklik ile yetinilmek zorunda kalınır.

•Bayram tatili, penis gibidir. Önce kısadır, küçüktür ama sonra zevkli geçecek zamanı görünce, keyiflenerek uzayıp büyür.

•Ele kolonya sürüp koklamak, içki içmek gibidir. İlk seferinde insanın genzini yakar. Ama sonra alışılır, insanın hoşuna gider.

•Akraba ziyaretleri, Milli Güvenlik Kurulu toplantıları gibidir. İstese de istemese de küçükler, büyüklerin ayağına gider. Sıkılsalar da hesap verirler, azar işitirler, bir daha söylenilenlerin dışına çıkmamaya söz verirler. Ortama bir "bitse de gitsek" havası hakimdir.

•Bayram tıraşı, siyasi seçimler gibidir. İhtiyaç olsa da olmasa da adettendir, zamanı gelince yapılır. Yapılmazsa olmaz, çok ayplanır.

•Kızkaçıranlar, Meclis'e verilen yolsuzluk öngergeleri gibidir. Hedeflediği bayan dışında; çevresindekilere de zarar verir, korkutur, kaçıır. Bazen hedefini şaşırıp sağa sola yönelip yanlış hedeflere gidebilir. Ama saldırıya muhatap olan bayanı koruyacak birkaç erkek çevresinde her zaman çıkar.

•Ziyareti bitirip bir büyüğün evinden çıkmak, tuvaletten çıkmak gibidir. İnsan üzerinden bir sıkıntıyı atmış, rahatlamış hisseder kendini. Tüy gibi hafifleyip neşelenir.

•Büyüklerin ellerinden öpmek, koalisyona küçük ortak olarak katılmak gibidir. Saygıda kusur etmemek için oldukça çaba sarfedilir, ama bunun ardında, hemen sonra gelmesi beklenen hediyelerin çok büyük payı vardır.

FİKRET BEKLER

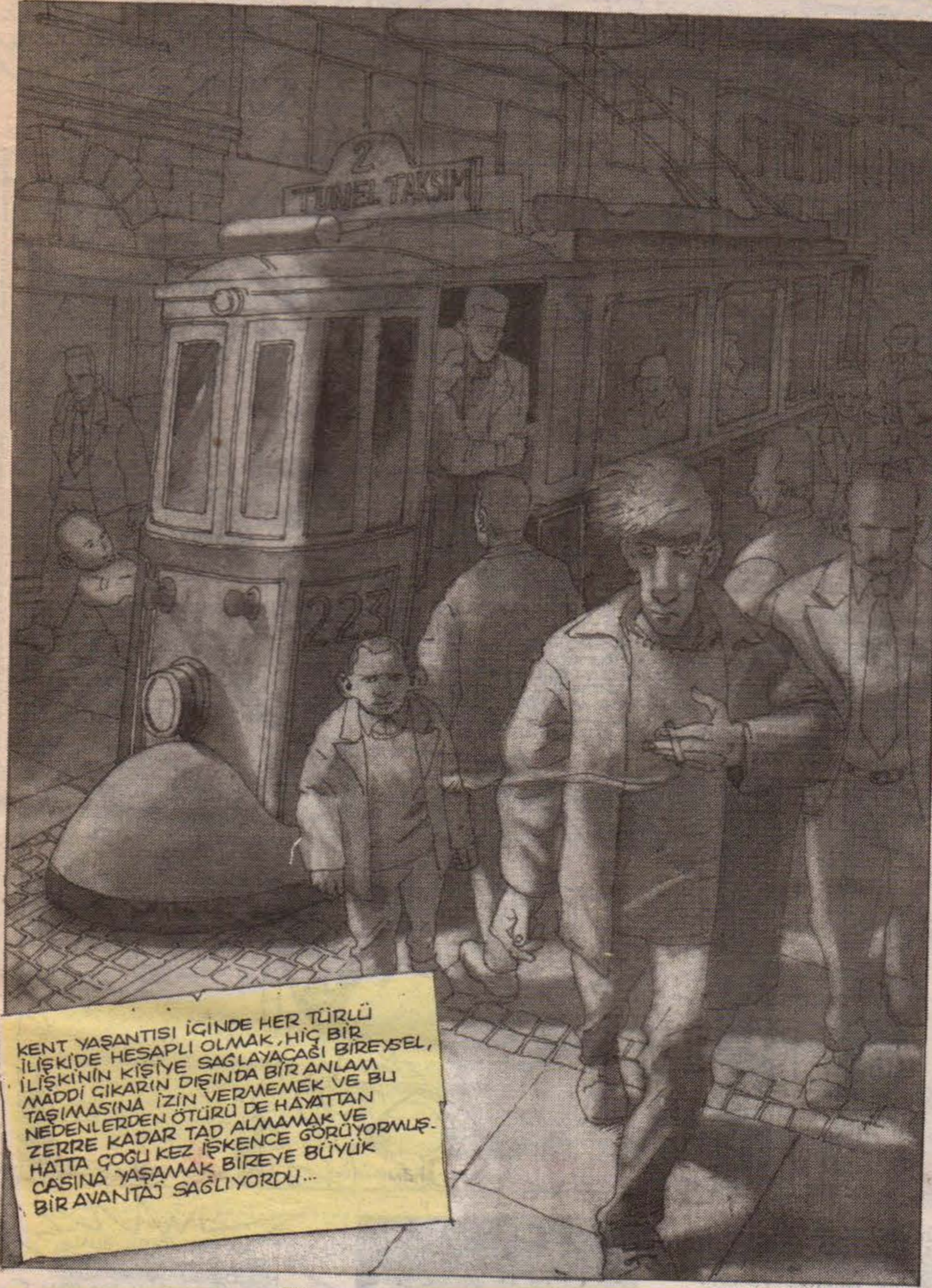

ABİ SONRA ADAM Bİ BAKMIŞ ÜZERİNE BEYAZ Bİ ŞEY GELİYO... YERDEN KÜREĞİ ALMIŞ, Bİ KOYMUŞ BELİNE... HIÇ BİŞEY OLMAMIŞ AYAKLAR TERSMİŞ...

NE NE?... İŞİNİZ VAR LAN BURDA... SİZ MEKİKTE DEĞİL MİSİNİZ?

ABİ KANALI AÇIK UNUTMUŞSU... NUZ... İSTER İSTEMEZ, KORKU MUHABBETİNİ DUYDUK... YUKARIDA YALNIZ KALAMADIK, GERİ DÖN... DÜK... OH BEE...

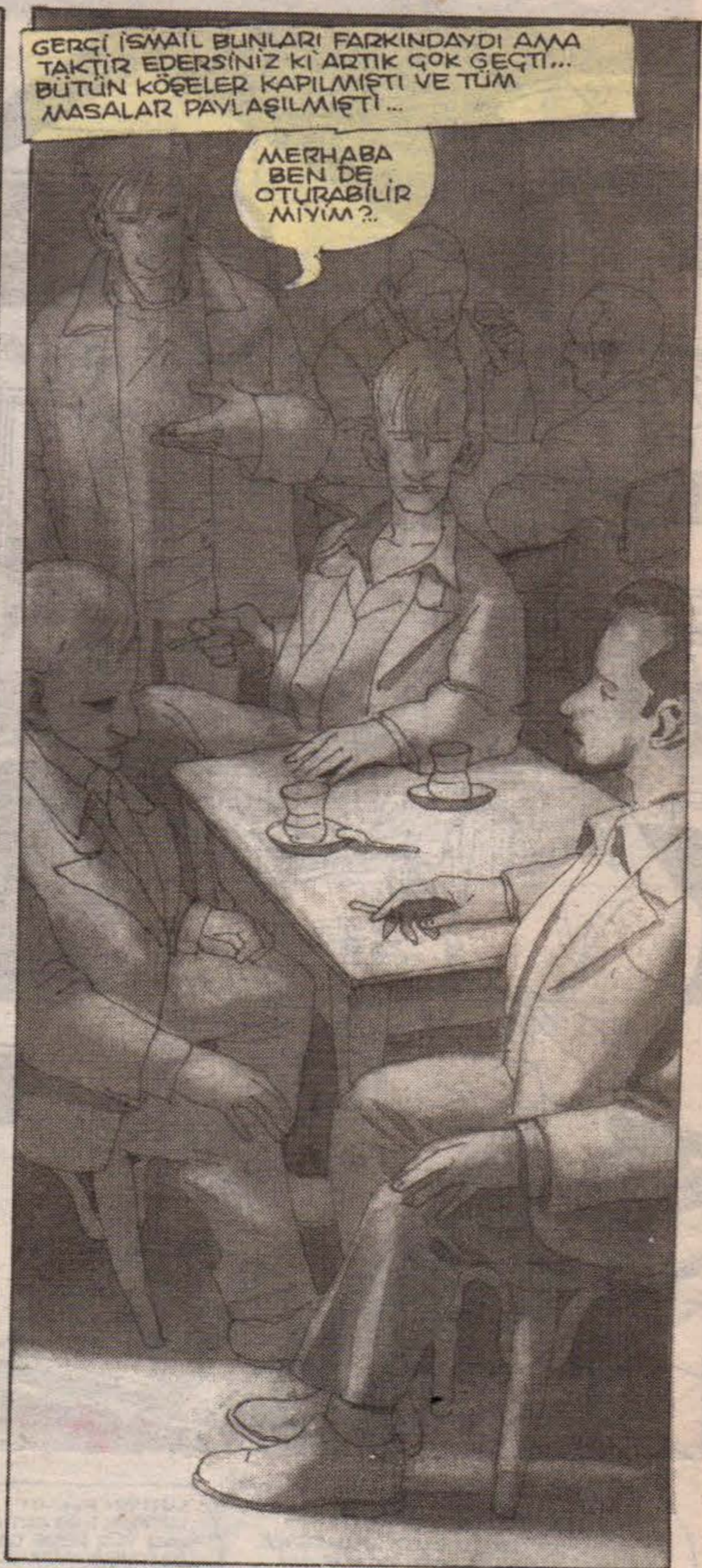

KENT YAŞANTISI İÇİNDE HER TÜRLÜ İLİŞKİDE HESAPLI OLMAK, HİÇ BİR İLİŞKİNİN KİŞİYE SAĞLAYACAĞI BİREYSEL, MADDİ ÇIKARIN DIŞINDA BİR ANLAM TAŞIMASINA İZİN VERMEMEK VE BU NEDENLERDEN ÖTÜRÜ DE HAYATTAN ZERRE KADAR TAD ALMAMAK VE HATTA ÇOĞU KEZ İŞKENCE GÖRÜYORMUŞ. CASİNA YAŞAMAK BİREYE BÜYÜK BİR AVANTAJ SAĞLIYORDU...

NE AVANTAJI DİYE Mİ SORUYORSANIZ? KENTLİ OLMA AVANTAJI... BÜYÜK YIKIMLARI YAŞAMAMA AVANTAJI... VE TABİİ ÇEVREDEN TAKDİR GÖRME AVANTAJI...

GERÇİ İSMAİL BUNLARI FARKINDAYDI AMA TAKTİR EDERSİNİZ Kİ ARTIK ÇOK GEÇTİ... BÜTÜN KÖŞELER KAPIŞILMIŞTI VE TÜM MASALAR PAVLAŞILMIŞTI...

MERHABA BEN DE OTURABİLİR MİYİM?

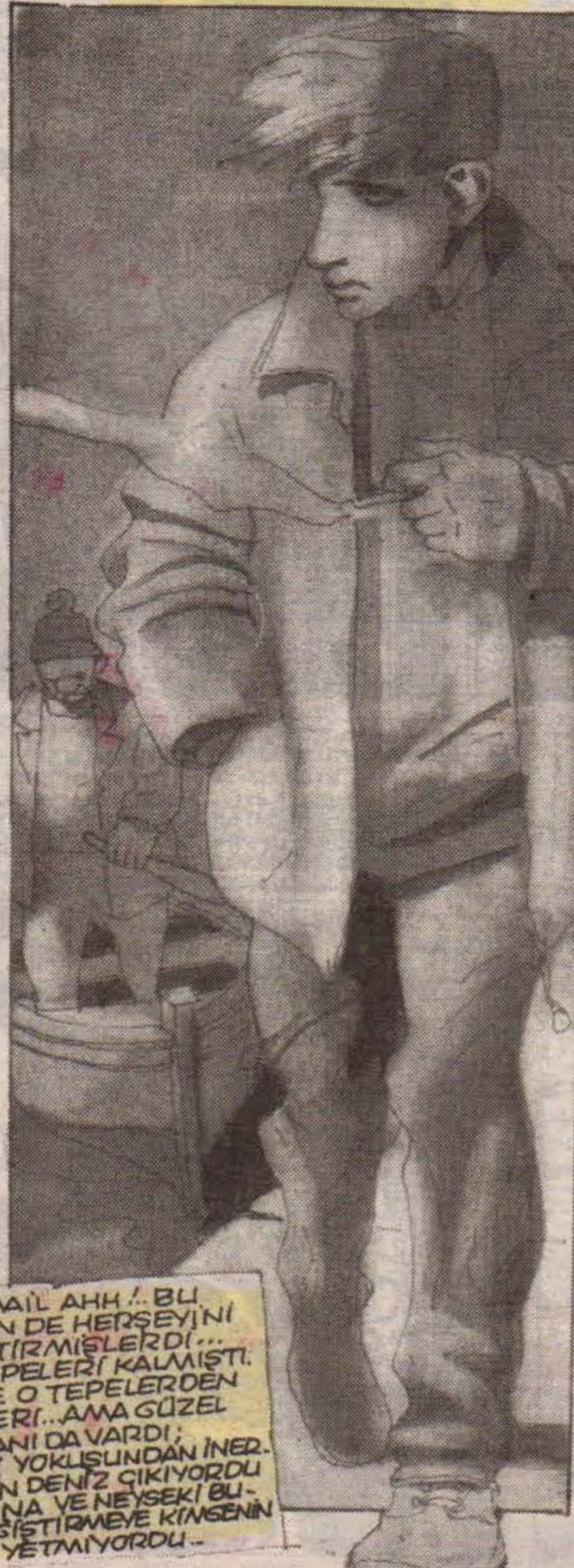
İSMAİL ÇİĞİM BİLİYOSUN BU MASADA VİZE UYGULAMASI VAR... BEN BİLE ZOR VER KAPTIM...

AMA EĞER SABREDERSEN, BEN BURADA BİRAZ YER EDİNİM, ÇEVREMİ GENİŞLETİM. SENİ DE YANIMA ALDIRICAM SÖZ...

HA HA HAHH HA! HA HA HA HAA!..

AH İSMAİL AHH!.. BU ŞEHİRİN DE HERŞEYİNİ DEĞİŞTİRMİŞLERDİ... BİR TEPELERİ KALMIŞTI. BİR DE O TEPELERDEN İNİŞLERİ... AMA GÜZEL BİR YANI DA VARDI; HANGİ YOKLUSUNDAN İNER. SEN İN DENİZ ÇIKIYORDU KARŞINA VE NEYSEKİ BU... NU DEĞİŞTİRMEYE KİMSENİN GÜCÜ YETMİYORDU...

BİR DALGANIN SON NEFESİNİ VERMEDEN ÖNCE KİYIYA GETİRİP VURDUĞU NELER. Dİ? KİM BİLİR!.. HANGİ ANILAR, HANGİ EFSANELER? BU KÖPÜKLER HİÇ BU KADAR GEKİCİ GELMEMİŞTİ ONA... BEMBİYAZ, APAK... İGLERİ... NE DALASI GELDİ... AMA BİR SES...

HEY SEN!..

Sürecek

HAYAT BANA NANİK YAPIYOR...

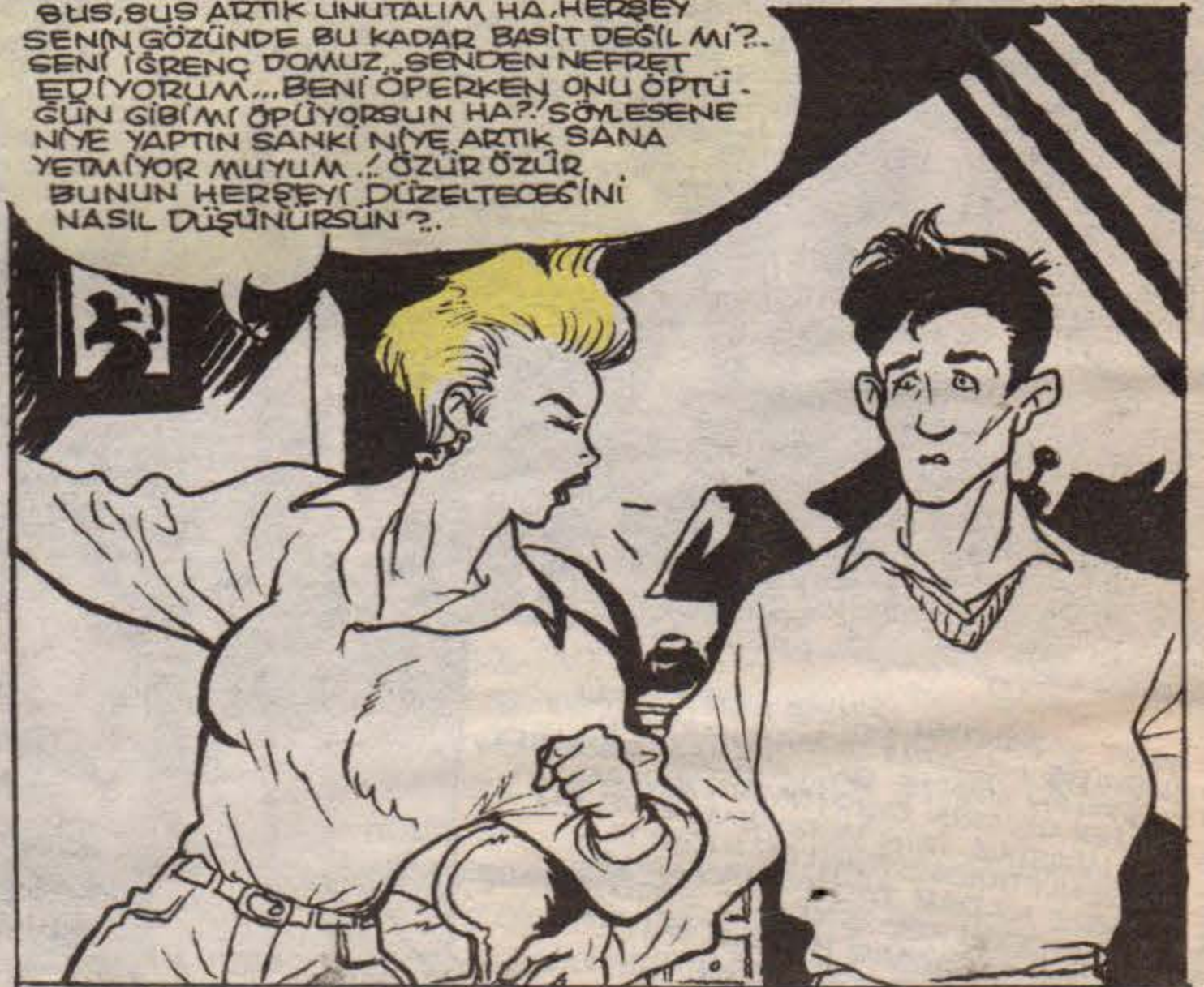
İmit Atalay 98

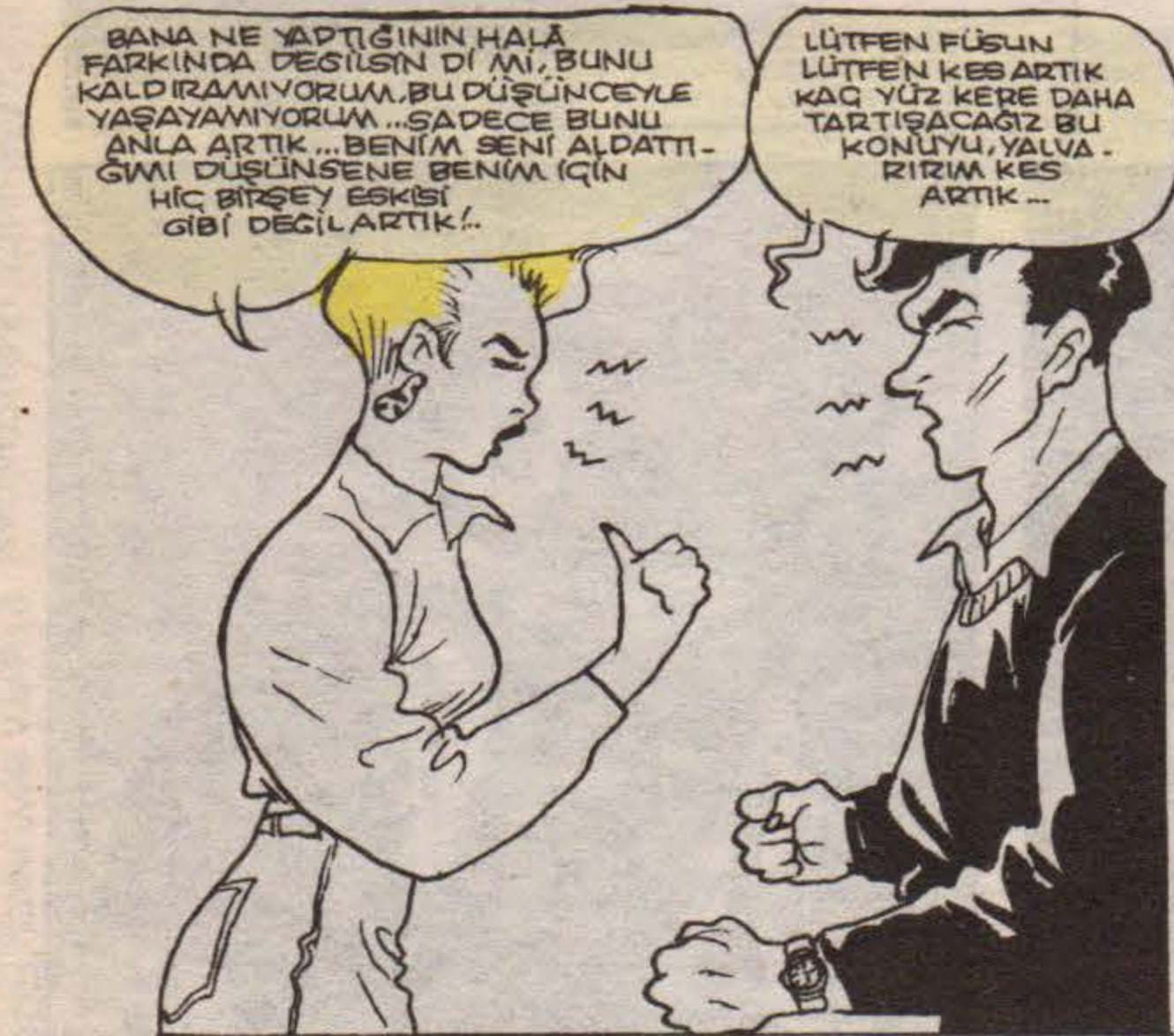
YETER YETER
ARTIK DAYANAMI-
YORUM NACI... YAPA-
MICAM ANLIYOR
MUSUN, YAPAMICAM...
UNUTURUM, ZAMANLA
HER ŞEY DÜZELİR,
SANMIŞTAM AMA OL-
MUYOR, BUNU KALDI-
RAMIYORUM... BENİ
ALDATTIĞINI UNUTA-
MIYORUM... BENİ
ANLIYOR MU-
SUN, YETER!..

TAMAM FÜSÜN
TAMAM... NE YAP-
MAMI BEKLIYORSUN
HA. NEE? İKİ AY ÖNCE
OLMUŞ BİR OLAY İÇİN
SENDEN DEFALARCA
ÖZÜR DİLEDİM...
BİR HATAYDI YETER
ARTIK, LÜTFEN
UNUTALIM...

BUS, BUS ARTIK UNUTALIM HA. HERŞEY
SENİN GÖZÜNDE BU KADAR BASİT DEĞİL Mİ?..
SENİ İĞRENÇ DOLUZ, SENDEN NEFFRET
EDİYORUM... BENİ ÖPERKEN ONU ÖPTÜ-
ĞÜN GİBİ Mİ ÖPÜYORSUN HA? SÖYLESENE
NİYE YAPTIN SANKİ NİYE ARTIK SANA
YETMİYOR MUYUM?.. ÖZÜR ÖZÜR
BUNUN HERŞEYİ DÜZELTECEĞİNİ
NASIL DÜŞÜNÜRSÜN?..

BANA NE YAPTIĞININ HALÂ
FARKINDA DEĞİLSİN Dİ Mİ, BUNU
KALDIRAMİYORUM. BU DÜŞÜNCEYLE
YASAYAMIYORUM... SADECE BUNU
ANLA ARTIK... BENİM SENİ ALDATTI-
ĞIMI DÜŞÜNSENE BENİM İÇİN
HİÇ BİRŞEY ESKİSİ
GİBİ DEĞİL ARTIK!..

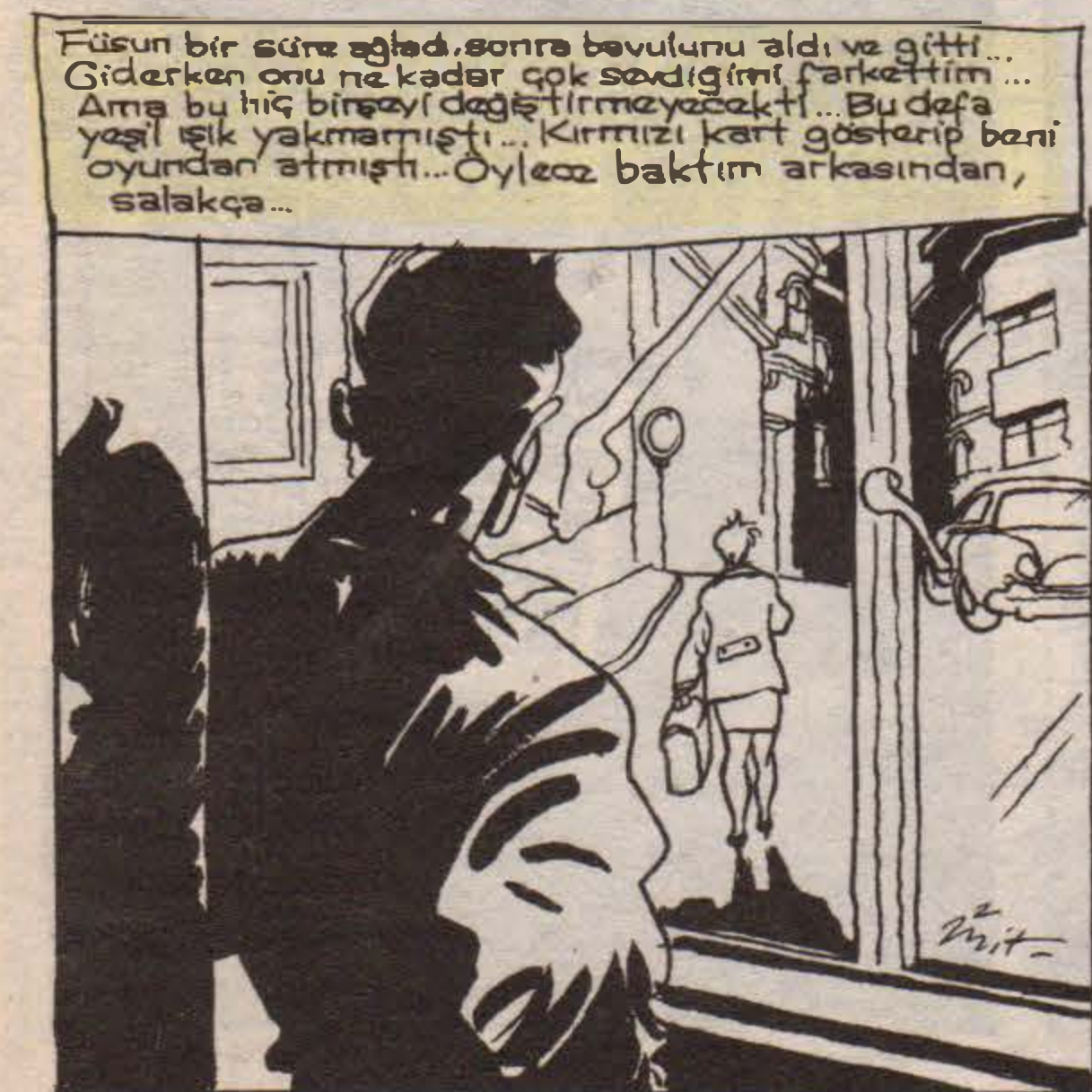
LÜTFEN FÜSÜN
LÜTFEN KES ARTIK
KAÇ YÜZ KERE DAHA
TARTIŞACAĞIZ BU
KONUJU, YALVA-
RIZIM KES
ARTIK...

ÜZGÜNÜM AMA KESEMEM
UYKULARIM KACIYOR... BU FİKİR
BU DÜŞÜNCE BENİ DELİ EDİYOR...
ONU NASIL ÖPÜYORDU, NASIL?...
BENDE OLMAYAN NE VARDI AÇABA
ONDA?.. VE NİYE ONDAN SONRA
HALA BENLE... KOLAY BİR KADIN
MİYİM HA? TÜM BUNLARI HAKEDE
CEK NE YAPTIM... SADECE BİR
MACERA HA. BU SENİ HAKLI
ÇIKARMİYOR...

NEYSE ARTIK, BUN-
DAN SONRASINA YAL-
NIZ DEVAM EDERSİN...
BEN GİDİYORUM ANLADIN
MI? HEPSİ BURAYA
KADARMIS!..

Füsun bir süre ağladı, sonra bevilunu aldı ve gitti...
Giderken onu ne kadar çok sevdiğimi farkettim...
Ama bu hiç birşeyi değiştirmeyecekti... Bu defa
yeşil eşik yakmamıştı... Kırmızı kart gösterip beni
oyundan atmıştı... Öylece baktım arkasından,
salakça...

Yalnız kalmıştım... Yalnızlık cumhuriyetimi ken-
dim kurmuşum ama hatırlarım doluydu...
Kendime kızıyor, niye böyle birşey yaptığı-
mı düşünüyordum... Gerekli miydi, bir gözlelik
bir aşk mıydı, bir heyecan ya da öyle bir
şey oyunla gelmiştim, salaklığım bir bana
nanik yapıyordu... Hayatım cehennemlik
olmuştu... Ne yapıcaktım onsuz, yalnız...

Evde herşey yaslanıyorum, koluna giriyorum ama
olmuyordu... Beni aralarına almıyorlardı... Bekledim
arattı, gelmedi de bir daha hiç gelmiye-
cekti de... Vicdanımla beni yalnız bıraktı...
Bu nasıl bir lekeniz, nasıl bir acı... İlaç aldım, 75
20 tane kadar, sonra uzandım, ne gidecek ye-
rim, ne edilecek bir şarkım vardı...

Bütün ev cansızdı, diyor-
du, kurtarın beni diyen yektü...
Son bir kez onu düşündü,
şimdi ne yapıyor diye...
İnisi boka batıran kadını...
Yalnız mıydı, biriyemi?..
Çaresizlik içinde gözde...
Glimis haplara baktı. Sonra
vicdanıyla başbaşa kaldı...
Seşşizoz...

TABAK-ÇANAK ALANA ERTUĞRUL ÖZKÖK BEDAVA!

Promosyon düşmanlarına

POLİTİKA

Ertuğrul ÖZKÖK

- Geçen cuma günü Hürriyet'te ilginç bir haber vardı. Türkiye'de CD satışlarında patlama olmuş. Birkaç ay öncesine kadar 15-20 binde sürünen satışlar birden 200 binlere fırladı.
- Acaba neden? Hürriyet geçen yıl çok başarılı bir promosyon kampanyası yaptı. Bu kampanyada tam 410 bin CD'li müzik seti dağıttı. CD satış patlamasında acaba bunun hiç mi payı yoktu? ● 31'de

Evet, bir gazete, modern kültürün altyapısında çok önemli bir yeri olan CD teknolojisine sahip müzik setleri için promosyon kampanyası yaptı... Biz ne yapıyoruz? İşte ortada. Dünyada kültür seviyesini göstermede en önemli ölçülerden biri olan CD satışlarında patlamaya yolaçacak bir altyapı hazırlıyoruz... Başka şeyler de yapıyoruz. Kültürün bir başka ögesi olan mutfak ve yemek alışkanlıklarına yeni unsurlar sokuyoruz. Mesela masa örtüleri. Mesela estetik seviyeyi yükselten ye-

mek takımları. Mesela, bu yemek takımlarını bütünleyen bardaklar, çatal ve bıçaklar. Bir zamanlar formika masalarda, plastik örtüler üzerinde yemek yiyen insanlara, dünyanın en gelişmiş ülkelerindeki insanların kullandığı masa örtülerini, yemek takımlarını getiriyoruz... Bu basın, ülkenin bütün kritik problemlerinde, uluslararası sorunlarında, milli bilincinin bir santim dışına çıkmadı.

(25.1.98 Hürriyet)

Ertuğrul Özkök, 26 Ocak 98 Pazar günü yazısında, tam anlamıyla coşmuş. Önce artan CD satışlarından başlamış. Onu gazetelerin promosyon olarak dağıttığı CD'li müzik setlerine bağlamış. Ülkenin kültür seviyesini gazetelerin artırdığını, bu şekilde ispatlaması, onu kesmemiş olacak ki; kültürümüzün başka bir ögesi olan yemek alışkanlıklarını da promosyonlarıyla artırdıklarını yazmış. "Formika masalarda, plastik örtüler üzerinde" yemek yiyen zavallı biz Türkler, bize "dünyanın en gelişmiş ülkelerindeki insanların kullandığı masa örtülerini sunan" Ertuğrul Bey gibi Beyaz Türkler sayesinde, kültür seviyemizi yükseltmişiz. Bay Özkök'ün daha çok satmaya ve daha çok kazanmaya endekslediği için sürekli değişmekten bulamaç haline gelen zihniyetini eleştirmek aslında yersiz. Yalnız bir gün, bütün rekoltesinden yola çıkarak gazete zamlarını; hadislere dayanarak da promosyonları savunursa şaşmamak lazım. Demokrasi ve promosyonu aynı iştahla savunan Özkök'ün, "işler icap ettiğinde" karşımıza şeriat savunucusu olarak çıkmayacağını nereden bilebiliriz? CD, kültür, yemek takımı, demokrasi derken Ertuğrul Bey; yazısının sonunda, basının, ülke sorunlarında millî bilincin bir santim dışına çıkmadığını yazıyor. Ama biz, basının, millî bilincin ziyade paranın gücünden ayrılmadığını görüyoruz. Her iktidar değişikliğinde, aynen ortama uyum sağlayıp trilyonluk kredileri götüren, herhâlde "formika masalarda yemek yiyen" bizler değiliz; masa örtüsünün iyisinden anlayan Özkök'ün patronları!

Sayın Ertuğrul'un yazısının Uğur Mumcu'nun katledilişinin 5. yıldönümü günlerine denk gelmesi bizleri düşündürdü: Bazı gazeteciler neden hâlâ böyle sevilir ve halkın gönlündeki yerini koruyor da; bazı gazetecilerin yazdıkları "Hadilen" diye okunuyor.

Umanzkap-kacak ticaretiyle tiraj kapmaya çalışan Ertuğrul Özkök de biraz düşündür.

'İstesem ben de medya maymunu olurum'

Hülya Avşar ve Sibel Can'a "medya maymunu" diyerek kendini gündeme getiren Cem Özer, nasıl şöhret olduğunu unutmamış benziyor. İlk programlarındaki üslubu ve şaklabanlığıyla, magazin basınına sürekli malzeme olması (yoksa malzeme vermesi mi deseydik) ve sonraki

programlarındaki özgün kıyafetleriyle kendisi medya "ne'si" oluyordu acaba? Şimdi bir "reklam ajansı" sahibi olan Özer, artık para kazanmak için resimlerinin sağda solda çıkmasına muhtaç değil anlaşılan. Giymiş takım elbiseyi, almış eline puroyu; oturduğu yerden ahkâm kesiyor. "Unutmak insana mahsustur" derler. Hatırlatalım dedik!

Kestane çıkmış, kabuğunu beğenmemiş

Hülya Avşar'ın beklenen doğumundan sonra, tüm haber bültenlerini ve tüm programları "minik Zehra" işgal etti.

EVET SEVGİLİ SEYİRCİLER... ZEHRA ŞİMDİ BANYODA... VE OĞRUYORSUNUZ TAM ŞU ANDA KUSHYOR... ŞOOOOR..

YUH ARTIK BE / KIZIN CANLI OLARAK YAYINLA... MADIKLARI BİR BU HALİ KALMIŞTI ?!

ÖĞÖ...

MEDYAZORTest

1. Başbakanlık Aile Araştırma Kurumu'nun bir açıklamasını haber yapan Posta gazetesi, ilk sayfadaki başlıkta ne yazmış?

a) Devlet gençlerin uyuşturucuya 17 yaşında başladığını tespit etti.
b) Devlet gençlerin uyuşturucuya artık 17 yaşında başladığını belgeledi.
c) Devlet uyuşturucuya başlama yaşının 17'ye indiğini açıkladı.

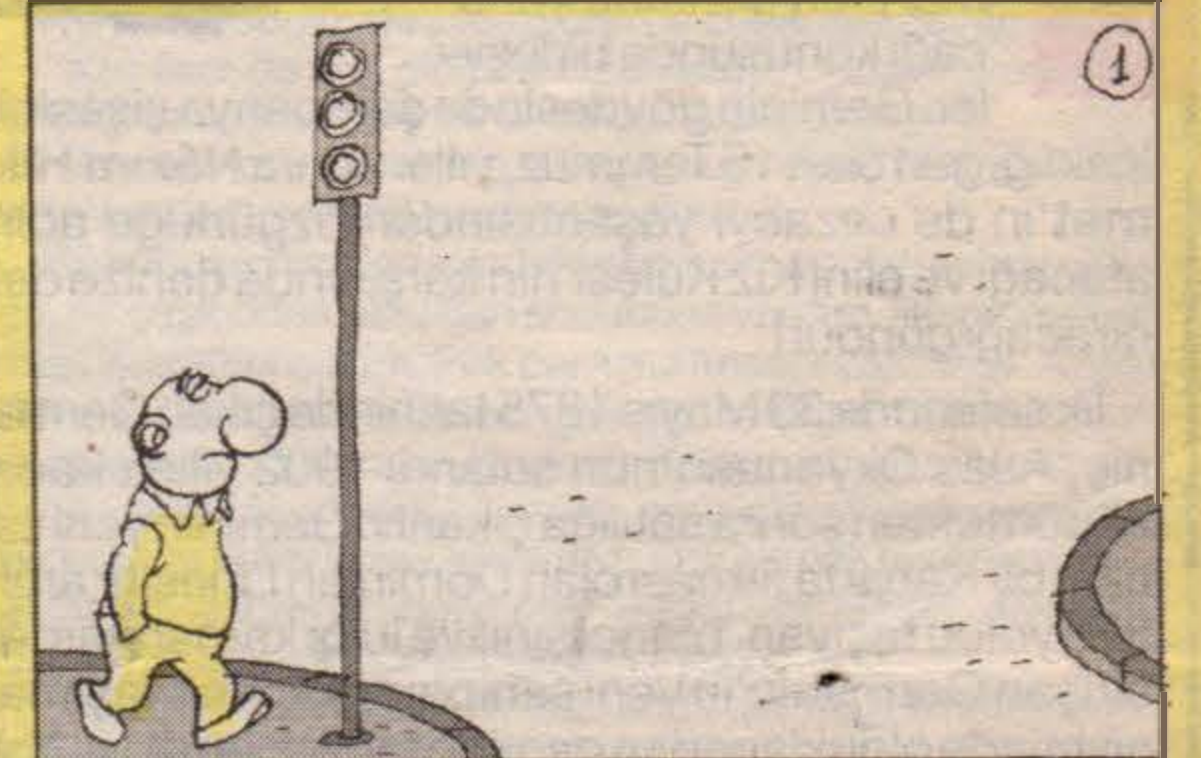
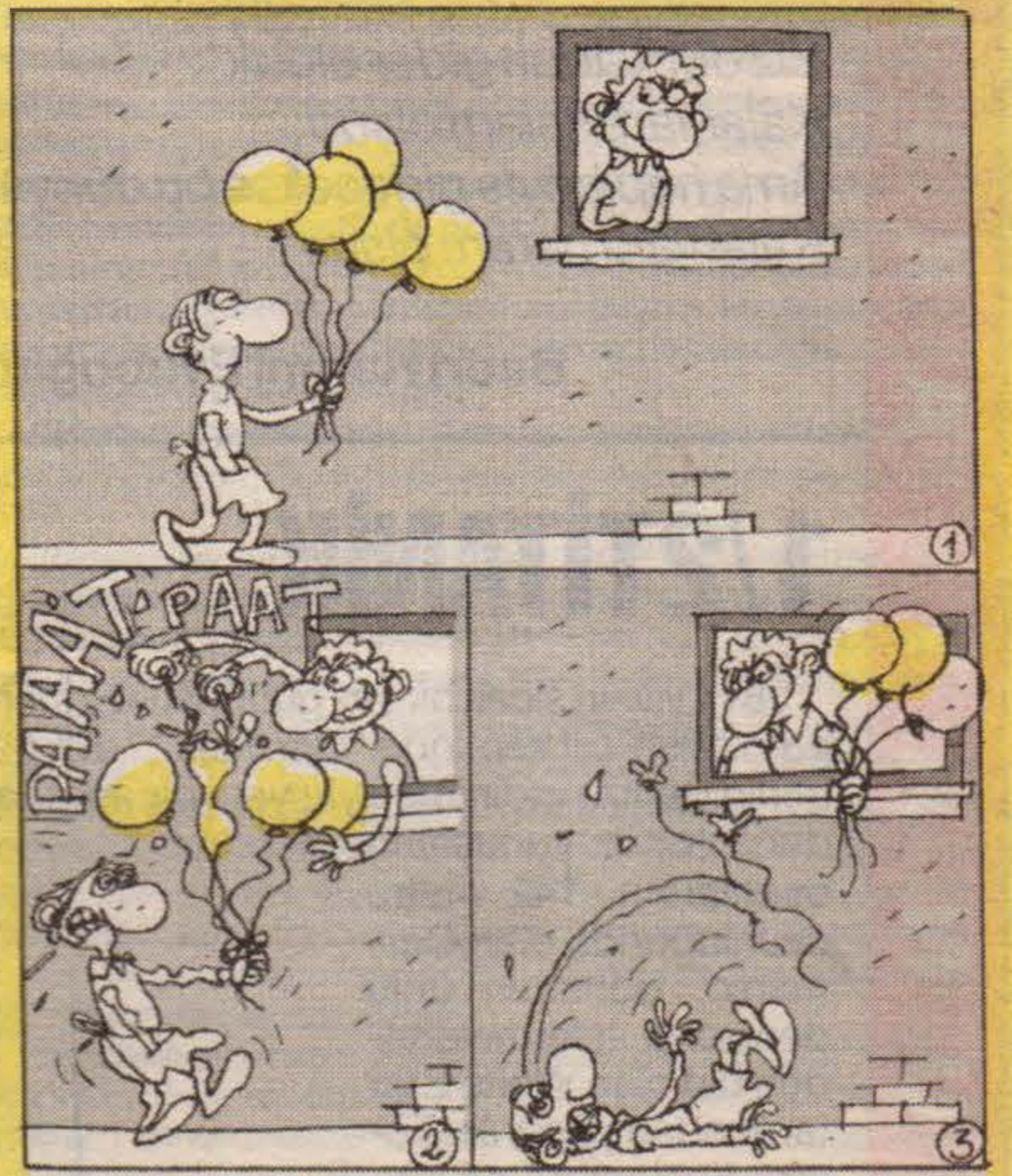
2. "Ben kendi yetişme tarzıma uygun davranıyorum ve erdem uğruna her şeyin perde arkasını

bulup çıkarmayı seviyorum" diyen Hürriyet yazarı Yavuz Gökmen, 26 Ocak 98'te köşesinde ne yazıyor?

a) Tansu'nun "beş buçuk milyar lirayı dolandırıcıya kaptırdı" gerekçesiyle Yüce Divan'a sevkine karşıyım.
b) Tansu, "dolandırıcıya kaptırdığı beş buçuk milyarın hesabını", bence Yüce Divan'da vermeli.
c) Tansu "dolandırıcıya kaptırdığı paraların hesabını" çıkıp Arena programında vermeli

YANITLAR: 1. c / 2. a

TILKI UYKUSU

SABRİ GÜL

FANATİK

Fransa trenin kaçırıldıktan sonra 1994 Avrupa Şampiyonası Finali'ne çıkan A Millîlerimiz Amavutluk önünde kırık not aldı

Amavutlar ciğerimizi söktü

Kazansaydık da başlık hazırıldı: "Amavut ciğerini çok sevdik."

ORTA BAHÇE

*Biz dünyadan gider olduk
Kalanlara selam olsun
Ama hep böyle gidecekse bu dünya
Kalanlara haram olsun*

Bedri Rahmi Eyuboğlu

1/2TİTANİK

1874 yılının sıcak bir yaz günü, Kuzey İrlanda'nın Belfast kentinde "Germanic" adlı geminin denize indirilmesiyle yeni bir arkadaş daha katılır yunusların oyunlarına. 142 metre uzunluğunda olan Germanic, dönemin ünlü denizcilik işletmelerinden biri olan White Star tarafından yaptırılır. Törene katılanlar, üstlerinde beyaz yıldız forsu bulunan iki bacasıyla nice martının gönlünü yakacağı konusunda birleşirler. Geminin gövdesinde şampanya şişesinin kırıldığı gün olan 15 Temmuz, yıllar sonra **Nâzım Hikmet**'in de cezaevi yaşantısından özgürlüğe adım atacağı ve elini Kız Kulesi'nin karşısında denize daldıracağı gündür!

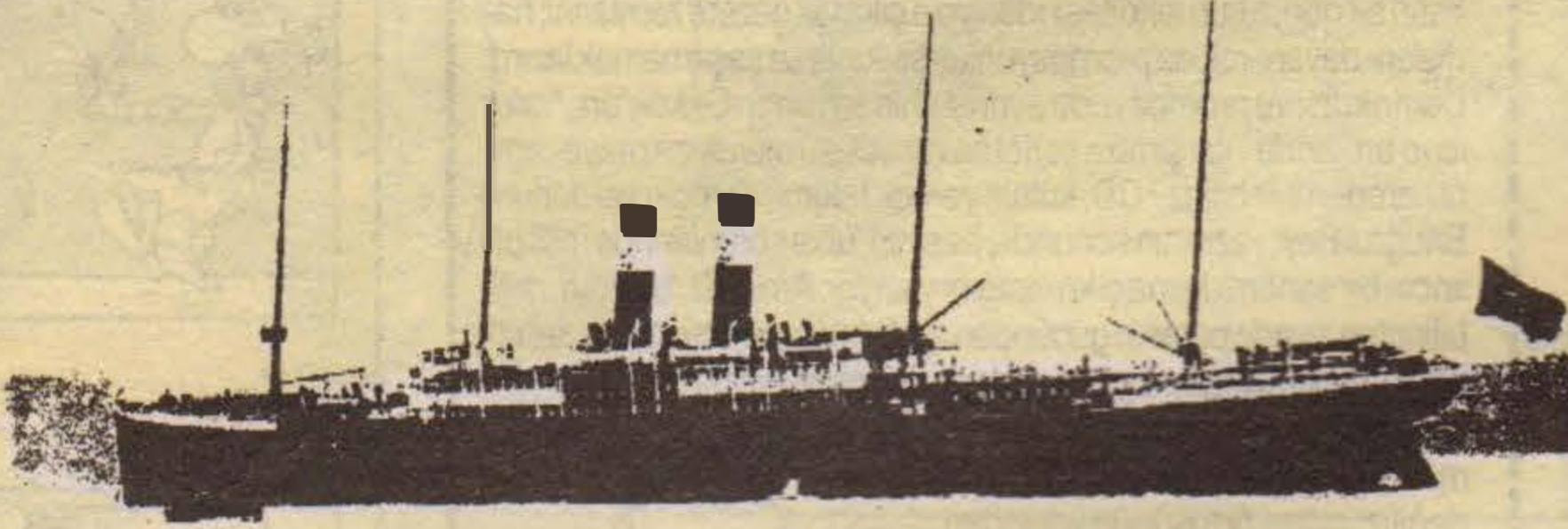
İlk seferinde 30 Mayıs 1875 tarihinde çıkan Germanic, Atlas Okyanusu'nun sularını 1902 yılına kadar köpürttüktan sonra satılığa çıkarılır. Geminin yeni sahibi, bir Kanada firması olan Dominion Lines'tır artık. 220 yolcu taşıyan, birinci sınıf ve lüks kamaralardan oluşan Germanic'in yeni sahipleri göçmen taşımak niyetinde olduklarından gemide tadilat yaparlar. Yolculara her gün taze süt verilmesi için ineklerin beslediği ambarların kaldırıldığı geminin adı da "Ottowa" olarak değiştirilir.

Osmanlı döneminde yolcu ve yük taşımacılığı yapan Seyr-i Sefain kuruluşunun filosunu genişletmek

amacıyla gözler Ottawa'ya çevrilir. 36 yaşındaki gemi, 15.110 altın lira karşılığında satın alınınca İstanbul'a çevirir rotasını. Marmara Denizi'ndeki fok balıklarının hayran bakışları arasından geçerek Haliç'in girişine demirleyen Ottawa'ya, Topkapı Sarayı'ndan gelişini izleyen **Sultan Reşat**'ın annesi **Arnavut Sofi**'nin takma adı olan "Gülcemal" verilir.

Sultan Reşat'ın Rumeli seyahatine çıktığı Gülcemal, Karadeniz limanlarında görülür daha çok. Bu yüzden, Karadeniz'in şirin bir kasabası olan Cide'de doğan **Rifat Ilgaz**'ın "Sınıf" adlı şiirinde karşımıza çıkar Gülcemal. Rifat Ilgaz, bu şiirin kahramanı olan Halil'in, küfürlerini sineye çektiği Kadioğlu'nu şöyle anlatır:

*Alikıran başkesendi sınıfta,
lafı ağzımıza tıkar
zorla dinletirdi ineklerinin
kaç kova su verdiğini,
ve motorlarının Gülcemal'i
nasıl geçtiğini Çatlıburnu'nda.*

nuslar. Denizlere geri dönüşünün şerefine düzenlenen partideki pastayı da bir kılıçbalığı keser.

Savaş sonrasında, Türkiye'deki Alman askerleri evlerine ulaştırmak için yaptığı seferde hız rekorunu kıran Gülcemal, ama hiç kimse farkında olmaz bu başarısının!..

1920-21 yılları arasında **Dedeyan** adlı bir işletmeci kiralır Gülcemal'i. Böylelikle de, Amerika yolu görülür kendisine yeniden. Köstence, İstanbul, Napoli ve Marsilya üzerinden New York'a dört sefer yapan Gülcemal, Atlantik'i aşan ilk Türk ticaret gemisi unvanını kazanır. Cumhuriyetin ilanından sonra da, Seyr-i Sefain'in emrine verilir yeniden. 15 Mayıs 1937'de, Trabzon yakınlarında karaya oturmuş olan Gülcemal ile **Atatürk** de yolculuk yapmış ve memnuniyetini gemi defterine yazmıştır.

Gülcemal, hizmet dışı bırakılır 1937 yılında. Limanda ardiye olarak kullanılan dalga yorgunu gemi hakkında yüzer otel olarak kullanılacağı haberleri çıksa da, 1950 yılında, bir daha dönmemesine sessiz sedasız ayrılır İstanbul'dan. En son Messina limanında görülen Gülcemal'in başına neler geldiği bilinmiyor. Ama, **Bedri Rahmi Eyuboğlu**'nun dizeleri birer dalgakıran gibi korumaktadır emektar gemiyi:

*İstanbul deyince aklıma Gülcemal gelir
Anadolu'da toprak damlı birevde
Gülcemal üstüne türküler söylenir
Süt akar cümle musluklarından
Direklerinde güller tomurcuklanır
Anadolu'da toprak damlı bir evde çocukluğum
Gülcemal'le gider İstanbul'a
Gülcemal'le gelir*

Cemal Süreya'nın ölümünün ardından yazdığım şiirde, şairi, batışına insanların inanmadığı Titanik'e benzetmişim. Şiir, şu iki dizeyle sona erer:

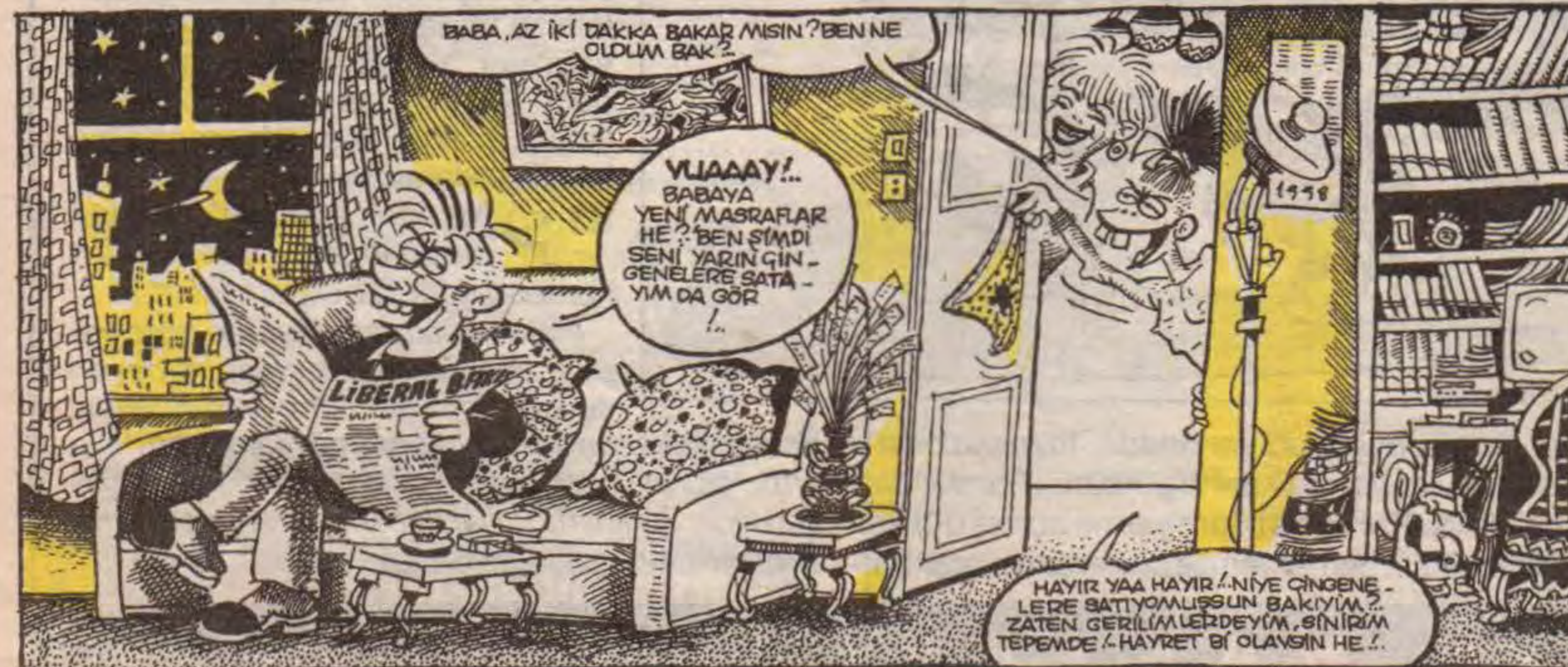
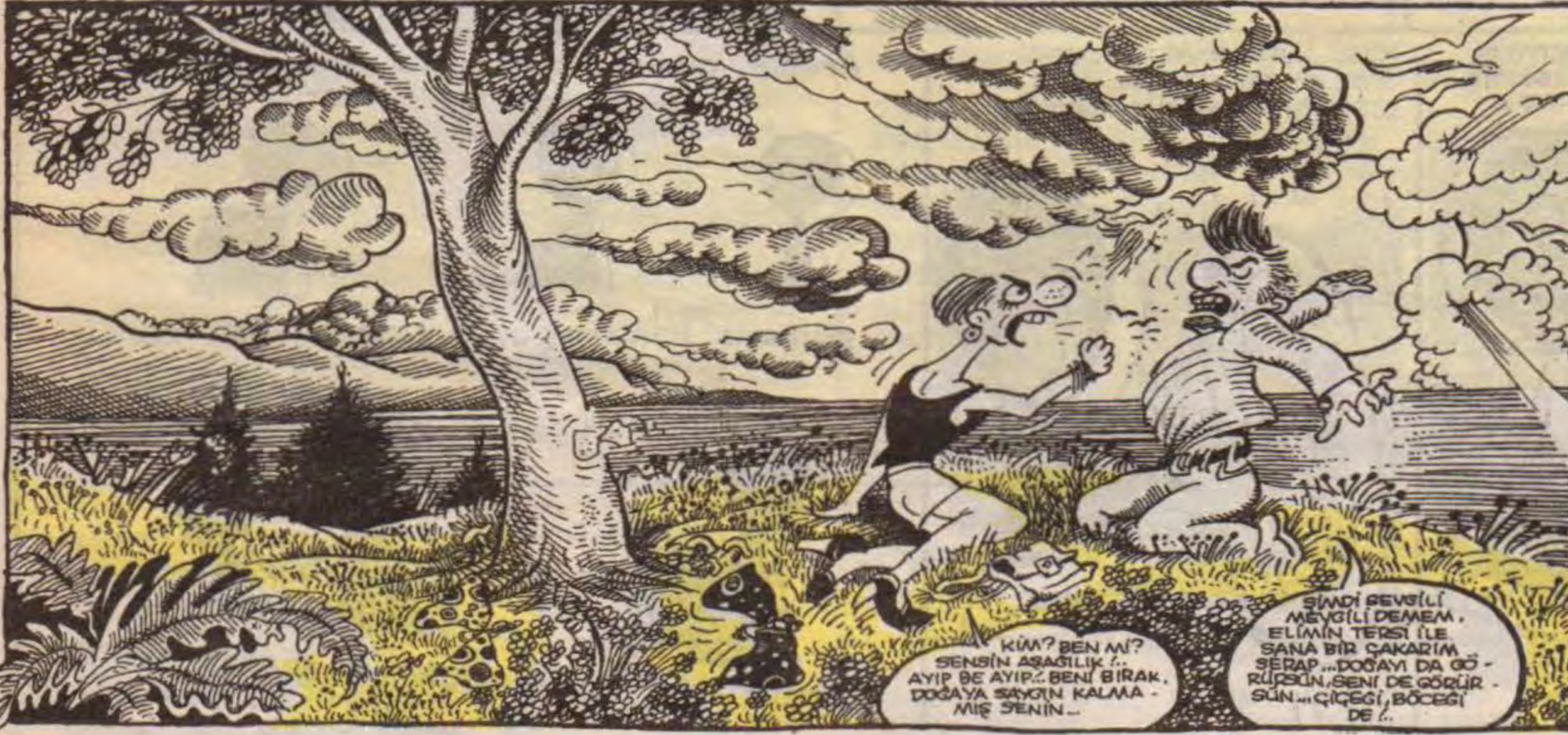
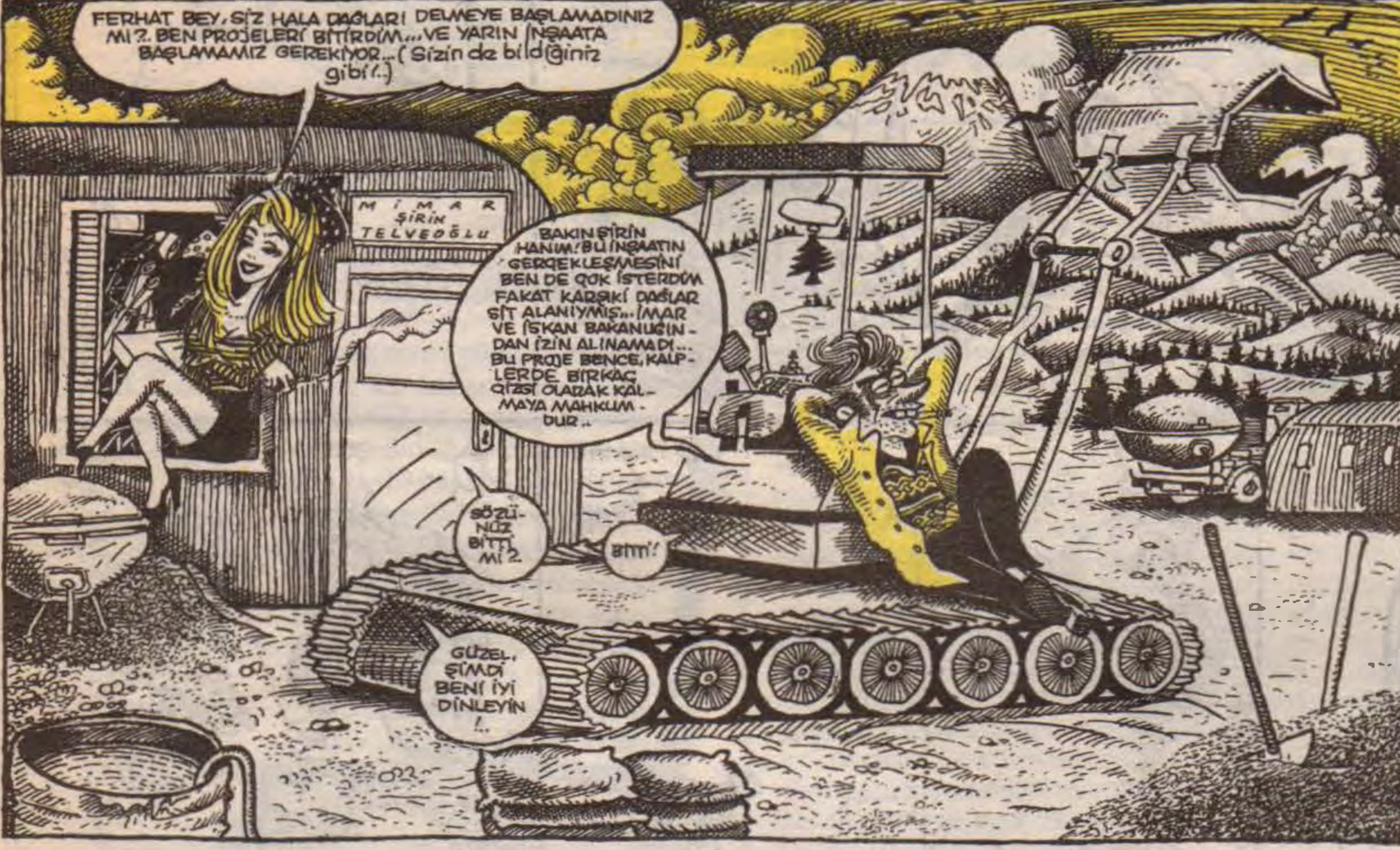
*Gülcemal vapurunu hiç görmedim ama
tanıdığım Cemal gül idi...*

Titanik ve Gülcemal!.. Bu iki transatlantiğin ortak özelliği, ikisinin de White Star şirketi tarafından yaptırılmış olmasıdır.

Karaköy'deki Denizcilik İşletmeleri'ne ait Tarih ve Sanat Merkezi'nde sergilenen piyanonun tuşlarına bastığınızda, pencere önüne üşüşen martıların dans ettiklerini görürsünüz. Çünkü o piyano, kaptanlığını uzun yıllar "Topuz" lakaplı **Lütfi Bey**'in yaptığı Gülcemal'in salonunu süslüyordu bir zamanlar!..

FERHAT İLE ŞİRİN:

Şaşkın Kerküklü (II)

Dışarda kimbilir hangi mekânda ne hayatlar tüketiliyordu. Bense yalnızca lezzetli bir iki çay içip gönlümce gazeteleri mi okumak için geldiğim bu zavallı çay ocağında ömrü silah-barut-kan ve ölümle geçmiş, gözünü açar açmaz savaşmaya başlamış, sonra da bütün korkularını yüklenerek buralara dek kaçmış ürkek ve şaşkın bir Kerküklüyle, Allah bilir hayatın nesine isyan edip de göğsünü jiletle paramparça etmiş, ama hâlâ gülümseyen bir modern zaman kabadayısının arasında belki bir yardımım olur düşüncesiyle oturuyor ve her kendine güvenli insan gibi biraz da buyurgan davranışlarla sorular soruyordum.

"Haksızlık yaptılar abe. Tipimize bakıp karakola götürüyorlar. Nüfusun Diyarbakır, şöyle bir bakıyorlar. Sonra: Yürü!"

"Boşu boşuna yatırdılar nezarete. Sonra bıraktılar. Çıktım; çıkar çıkmaz da bağıra bağıra parçaladım kendimi." Tıknağ genç geçen hayatının tüm öfkesini göğsünden almıştı. Ne denir ki bu durumda? Çocuklarının yanlış davranışları karşısında bunalan, ama kızmanın aksi etki yaratacağını düşünerek en şefkatli sesiyle fısıldar gibi öğütler vermek zorunda kalan evhamlı ve çaresiz babalar gibi "Ama olan senin canına olmuş, yazık değil mi" diyebilirdim. Gözlerini kısararak dönüp baktı. Bu bakışlarda hem "boşveeer!" hem de "Daha bu bir şey mi" vardı. Doktor olarak bu yaraların temiz tutulması gerektiğini filan anlatıttım. Bu arada Kerküklü habire masamıza çay taşıyordu.

Biz böyle alışılmışın dışında bir sohbe dalmış gitmişken kapıdan iki üç kişi daha girdi. Tıknağ gencin arkadaşlarıymışlar. Hemen mesele anlatılıp anlaşıldıktan sonra bir ayının sihirli sözcüklerini tekrarlar gibi polise birkaç kez küftettiler topluca. İçlerinden biri -en kavrık ve bence en kötü bakışlı olanı- bir ara Kerküklüyü azarladı:

"Ne biçim çay lan bu! Koku geliyor bundan?"

Kerküklü benim de şaşırdığım bir cesaretle cevap verdi: "Kaç kere dedim, gidip temiz su alayım. Bırakmıyorsunuz ki! Çeşme suyuyla çay da ancak bu kadar oluyor." "Tamam lan, tamam kes! Beş kuruş verdik konuşturduk, yirmi beş kuruş verdik susturamıyoruz."

Bu konuşmalardan içerdeki herkesin, ocağın sahibi olduğu, bir çeşit ortak oldukları sonucuna vardım. Böyle yerlerin nasıl işlediğini bilirim. Pek para pul hesabı yapılmaz. Kasa da ne varsa aklına esen biri gelir alır, bir diğere cebinden para çıkarıp ocağı bırakır. Kısacası ne kadar harcama yapıldığı ne kadarkâr edildiği bilinmez, ama işler yine de mucizevi bir şekilde kolay kolay aksamaz. Pek ekmek teknesi de değildir böylesi yerler, daha çok "adres belli olsun" diye açılmıştır ve kamuya hizmetin Allahını verir.

Birazdan bıçkın gençler çoktandır unuttuğum seremonilerle ayağa kalkıp birer birer çıkıp gittiler ocaktan. Şimdi Kerküklüyle baş başa kalmıştık. Bir insan ancak bu kadar tedirgin olabilir, kabadayı gençler çoktan ortadan kaybolmuş olmalarına rağmen, nicedir hepsine çok kızdığı belli olan Kerküklü bir türlü ağız dolusu küfredemiyor, ağzından onlar hakkında kem bir laf çıktığında ister istemez ürkek bir şekilde kapaşı, sokağa bakıyor, hatta dayanamayıp gidip etrafı kolaçan ediyordu. Epey bir süre Irak'ta savaşırken ne çok ölümü düşündüğünü, sonra ne zorluklarla kaçıp Türkiye'ye geldiğini, burada nasıl da herkesin kendisine acımasız olduğunu anlatıp durdu. Tek umudu bir yolunu bulup Avustralya'da yaşayan ağabeyinin yanına gitmekmiş, fakat kimse ona yardım etmiyormuş. Anlattıklarını, başka bir hayatın şaşılması zorluklarını öylece dinliyordum ki bir ara "Abe, bu adam yardım etmez mi bana" dedi. Etrafta kimse yoktu. "Kim" diye sordum. Teybi gösterdi. O sıra İbrahim Tatlıses çalışıyordu. "Kim? İbrahim Tatlıses mi?" Bu soruyu hem ona, hem kendime sormuştum. Her zamanki heyecanlı sesiyle yanıtladı: "Abe, bu İbrahim. Bizim Iraklı bir arkadaşına yardım-cı olmuş. Ameliyat parasını vermiş, belki bana da..."

"Bir televizyonda program yapıyormuş. Sen beni çraya götürülebilir misin? Ben ona derdimi anlatsam..."

Şaşkın kalmıştım. "Yok" dedim, "ben bilmem, seni götürmem oralara."

Sustu. Hiçbir şey demeden kalkıp bir çay daha getirdi. Sonra aklına bir şey gelmiş olmalı ki "Sen gerçekten doktorsun değil mi abe" diye sordu. "Evet" dedim biraz da gülümseyerek. Alelacele pantolonunu, üstündeki paçavra gibi soluk gömleği çıkarmaya başladı. Paramparça olmuş mavi slipini de sıyırdı ve "Nedir bunlar abe? Nedir?" diyerek vücudundaki toplu iğne başı büyüklüğündeki kızarıklıkları gösterdi. Merakla baktım, tam olarak ne olduklarını anlayamadım. "Önemli bir şey benzemiyor, ama istersen yanı bir hastaneye gel" dedim. Sevindi. Hemen bir kâğıt kalem getirip adımı ve çalıştığım hastanenin adresini yazmamı istedi. Ben yazmaya çalışırken o hâlâ konuşuyordu:

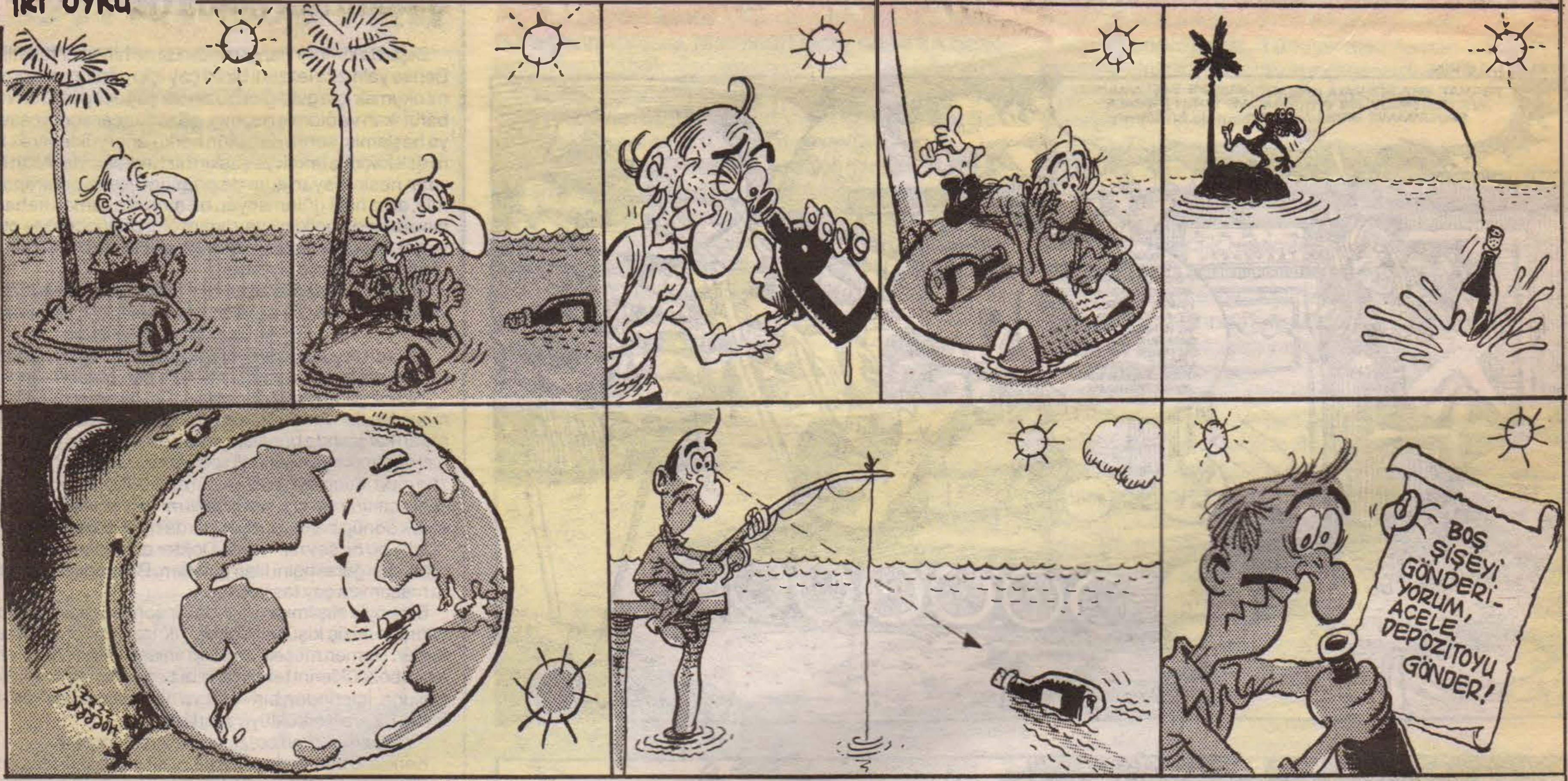
"Aslında fazla rahatsızlık vermiyor bunlar, biraz kaşınıyor sadece. Ama ben yine de tedavi ettirmek istiyorum. Kendim için değil. Bir kız var. Onu çok seviyorum. Soyunuyoruz, korkuyorum ona da bulaşır. Bu yüzden..."

Bir süre daha kaldım o ocağa. Uzun zamandır karşılaşmadığım çok kırık, ama çok coşkulu bir yaşam hikâyesine tanık olmuşum ve nedense gülümsüyordum. Sonra yavaşça kalktım. Hesabı ödeyecektim, ama Kerküklü bırakmadı. Bin bir ışıklı gözleriyle "Zaten iyi bir çay değildi abe, benden olsun" dedi.

Çıkıp gittim. o, gerçekleşmesini çok istediğim ümitleriyle arkada kalmıştı.

ALTAY MARTI

İki Öykü

SEKSÜS

Kötü kalpli bir anahtar yolda giderken...

Bir anahtar deliği görmüş. Çaktırmadan içeri bakmış... Çok fena tahrik olmuş...

Kötü kalpli anahtar, zavallı masum anahtar deliğine oracıkta tecavüz edivermiş...

Aradan günler geçmiştir... Anahtar deliği

Şişmeye başlamış... Şişmiş... Şişmiş

Şişmişve küçük bir anahtar deliği doğurmuş... Hepsi bu!

ALP'HABE

Son anda aldığımız bir habere göre...

Bana raporunu söyle sana devletini anlatayım

Hülya Avşar'ı doğum tatavitesi mi daha ilgi çekiciydi, yoksa Susurluk raporunun açıklanmayan bölümleri mi? Her iki etkinlik TV programı yapılırsa hangisi daha çok rating alır? Herhalde birincisi... Duyarlılık mevzuunda "raporlu" halkımız, raporlar konusunda duyarsız... **D**uyarlılık "Ulan bu çeteler kötü be" şikâyetini geçmiyor. Ya da "Oğlum millet malı nasıl götürüyor" hayretinde "Bir çeteye kapağı atamadık, bir sakal yapıp voliyi vuramadık" pişmanlıkları yaşıyor. **B**u ayrı bir ıstırap mevzuu tabii... "Devlet sırrı" konusuna gelelim. Raporun açıklanmayan bölümleri için ileri sürülen gerekçeye... Apo'ya suikast düzenlenmiş, paraların bir kısmı oraya gitmiş... **Tansu Çiller** de bunu "Gerekirse gene yaparım" dayılanması ile üstlendi... Sanki başarılı olmuş, hedefi 12'den vurmuş, Apo'yu Bekaa'da kimsesizler mezarlığına gömdürmüş gibi... Apo yaşadığına

göre, fiyaskonun allahı var ortada. Telmaşa bir suikast yani. Dostları suikastta görsün... Paralar çarçur edilmiş. **Parsadan** tam yerine açmış dükkânı... Bu suikast gerçekten de devlet sırrı olarak kal-

malı. Böyle bir fiyasko açıklanabilir mi? Sırlar olarak gizlenmeli. Herhalde suikastı üstlenen yüklenici firma, ihale öncesi "Kan çıkmazsa para yok" garantisi vermedi. Bu arada, bu benzeri yasal olmayan gizli-kapaklı ajan eylemleri için ihale açılıyor mu? Öyle ya, sonuçta devleti ilgilendiren bir iş. Resmi bir iş... İhale yapılıyorsa kapalı zarf usulüne göre mi yapılıyor. Yoksa havuz sistemi mi geçerli. Vatandaş bunları da bilmek istiyor. Acaba ihale şartnamesi şöyle mi hazırlanıyor:

PKK lideri **Abdullah Öcalan** öldürülecektir. Suikast şartnamesi aşağıda belirtilmiştir.

İhale kapalı zarf usulüne göre yapılacaktır. Zamanında bitirilmeyen suikast için gecikme bedeli alınır.

Yanlış suikastın sorumluluğu müteahhit firmaya aittir. Ücret dolar bazındadır. İhtilaf halinde CIA yetkilidir. Suikastta kullanılacak malzemeler müteahhit firmaya aittir. Duyurulur."

METİN HAKYERİ

e-mail: hakyeri@yahoo.com

Anayasa Mahkemesi tarihsel bir kararla Refah Partisi'ni kapattı. Bu karardan sonra RP'lilerin izleyeceği strateji üzerine herkeste bir merak konusu. Bence Refah'ın ne yapacağı değil, bu misyona kimin sahip çıkacağına bakmalıyız. Şimdiden sırada bir sürü **Hasan Celal Güzel**'ler var. Bazı kişiler de "kapatma" için: "Aslında bir parti ile mahkemede değil, seçim sandığında hesaplaşılmalıydı" diyorlar. Ya da: "Şimdi o yüzde 20'lik oy potansiyeli ne olacak. Bunları kim temsil edecek" diyorlar. Evet seçim sandığında hesaplaşılmalıydı. Çünkü Refah'ın oy aldığı potansiyel; işçi sınıfıydı. Muhalefetteyken de sol'un boşluğunu iyi değerlendirdiler. Şimdilerin **Ecevit**'i geçmişte 27 Mayıs devriminin Çalışma Bakanı iken grev hakkı için verdiği mücadele onu 70'lerde yüzde 40'lık oy potansiyeline taşımıştı...

Bence şimdilerde RP'nin izleyeceği strateji'yi falan merak etmek yerine, Türk Solu'nun ne yapacağını merak etmek gerek. Hem Refah'ın kapatılması ile cumhuriyet devrimlerine sahip çıkılacağı da sanılmasın. Çünkü bunların hepsi, 'Küçük Amerika' diye 50'lerde başlayıp, 80'lerde 'Türk İslam Sentezi' ile filizlenen karşı devrimci, Amerikancı politikaların sonucudur. O nedenle, **Mustafa Kemal**'in 'Tam Bağımsız Türkiye' idealine, cumhuriyet devrimlerine sahip çıkacak bir sola ihtiyaç vardır. Bugünkü gibi 'önünü göremeyen', geçmişini hatırlamayıp; ülkenin birikimlerinin yabancılara peşkeş çekilmesine 'ikna olan'lara değil; emekten yana çıkan sola ihtiyaç var.

Uğur Mumcu'nun şehit edilmesinin 5. yılına geldikimizde gözyaşı dökmek, törenler yapmak yerine, yazdıklarını okuyan ve onun ideallerine sahip çıkan solculara ihtiyaç var.

İsim babası Katoz Hayri

-Abi, hürmetler...
-Buyur dinç... Derdin nedir?
-Abim, bi yatak örtüsü geliştirdim, isim bulamadım...
-Nasıl, yorgan gibi mi?
-Daha ince abi...
-Battaniye türünde bişey mi?...
-Ondan da ince abi... Yazlık bişey bu...
-Hay Allah... Ne diyelim ki...
-Abi, bulursan sen bulursun...
-Sus, düşünüyorum...
-Bul abi!..
-Lan?... Bana emir kipi kelimetme...
-Pardon abi...
-Dur... Kipi kelimet... Kipi ke... Pi ke... Tamamdır, pike olsun...
-Süpersin abi!..
-Oof, nefesim tükendi be... Nefesim?... Nevresim... Bu da bişey olur bak...

Altılı Ganyan Aleminin Üstadı

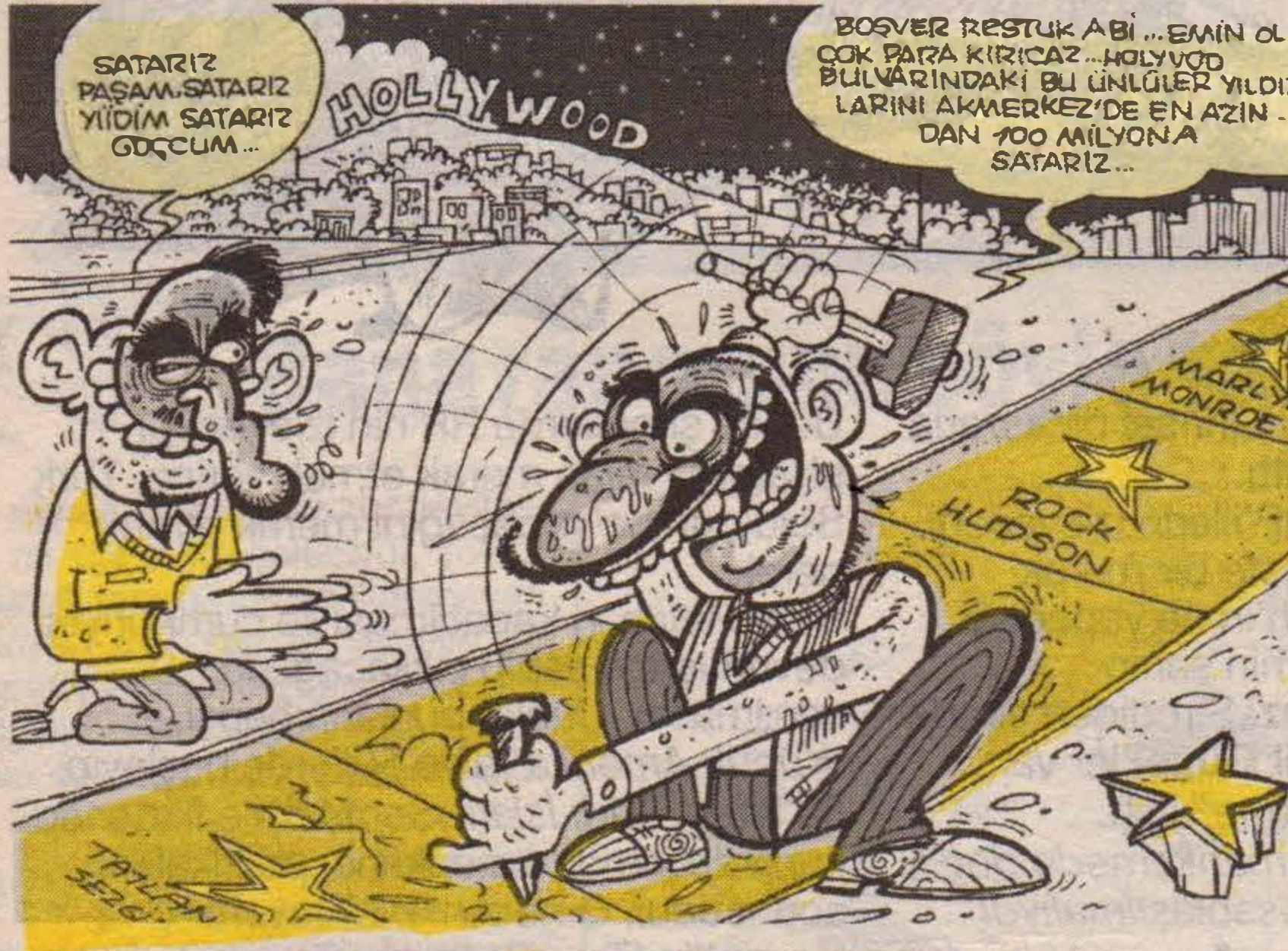
KADİR KOPTAGEL

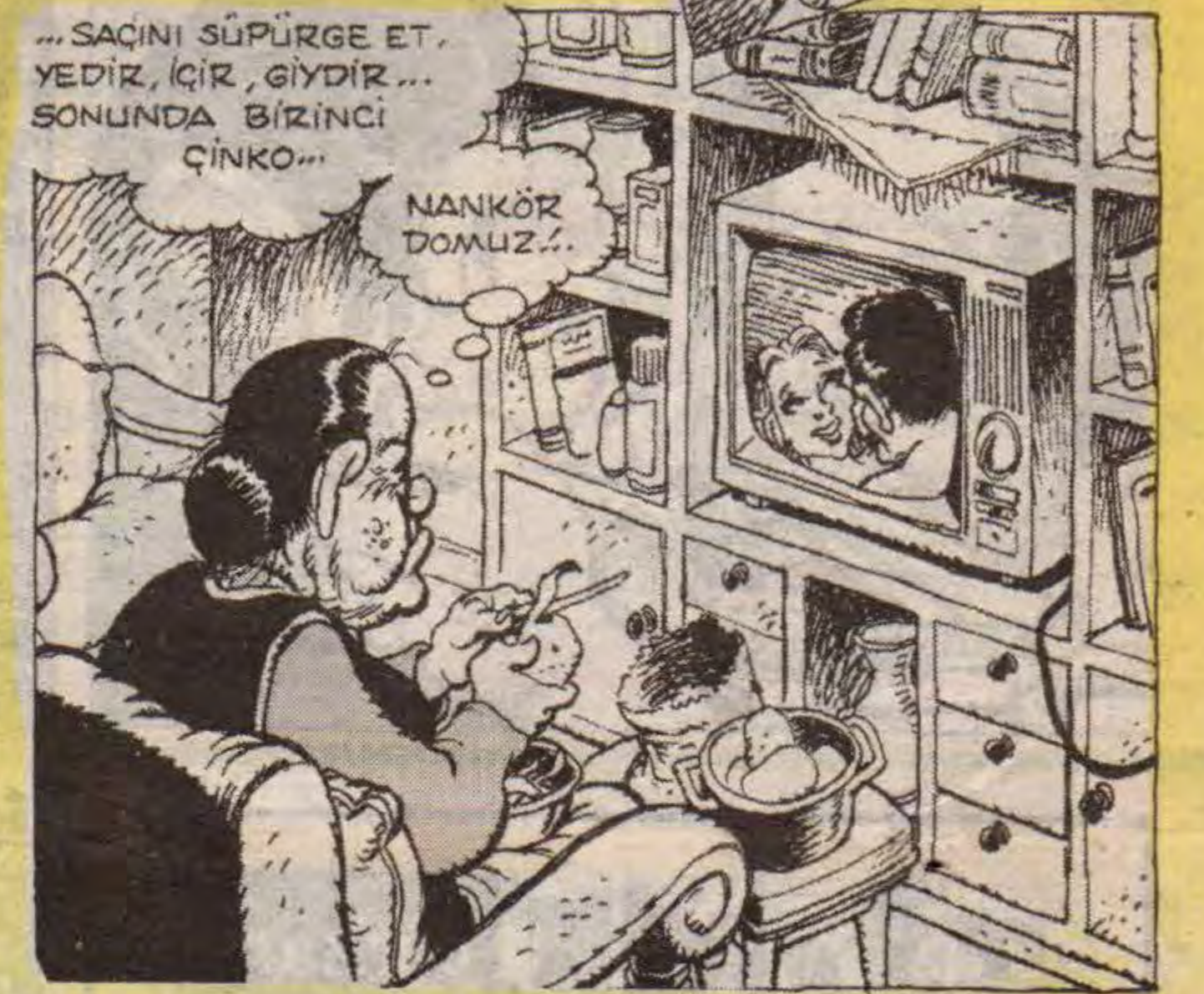
anlatıyor...

minik üstad ZEYNEP DEMİRKALE yazıyor

ŞUBAT TATİLİ

Şubat tatilinde öğrenciler karne alıyor. Kimisinininki iyi, kimisinininki kötü oluyor. Öğrencilerin dinlenmesi için okullarda Şubat tatili yapılıyor. Öğrencilerin sınıfta kalmaması için, çok çalışmalar gerekir.

"REVANİ YAPTIM..." DEDIĞİMDEN
BENİ KUCAKLADIĞI GİBİ DOORU
YATAĞA ATARDI KERATA...
KİH...KİH...KİH... BAKALIM
ŞİMDİ N'APICAK?..

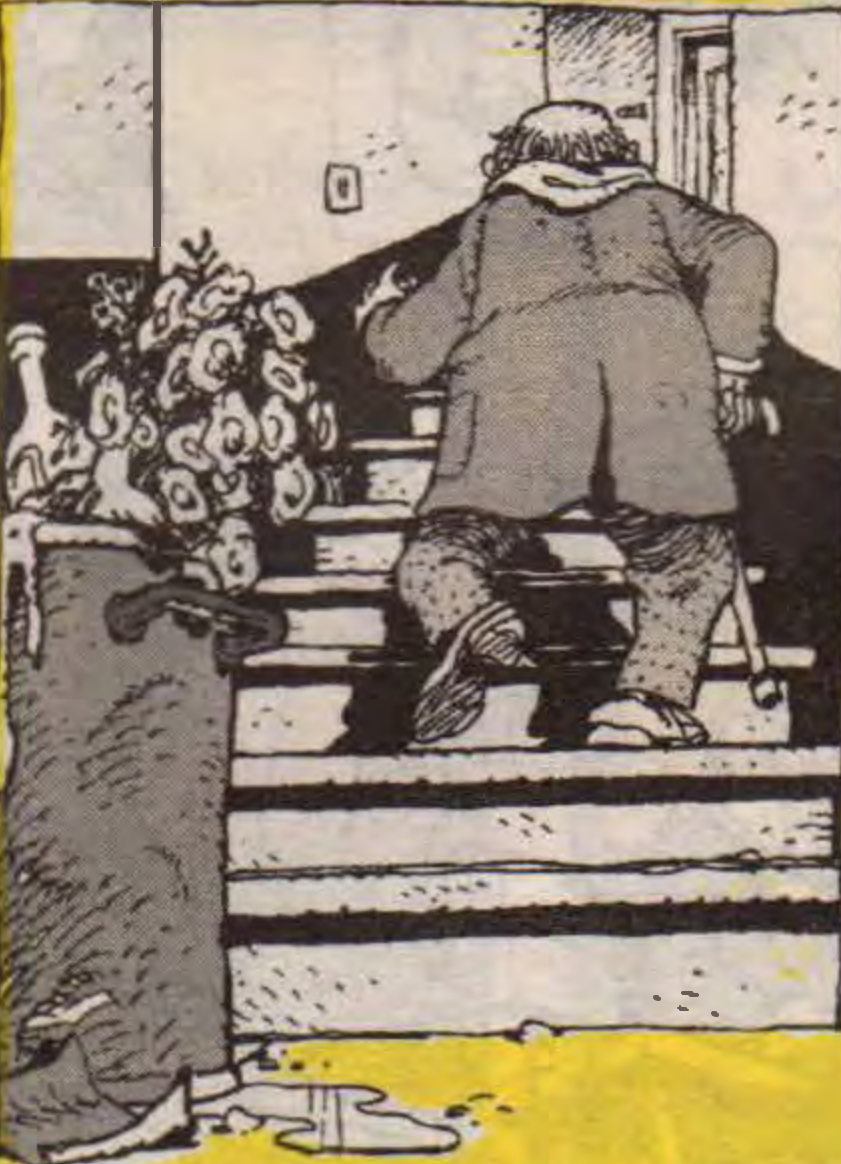
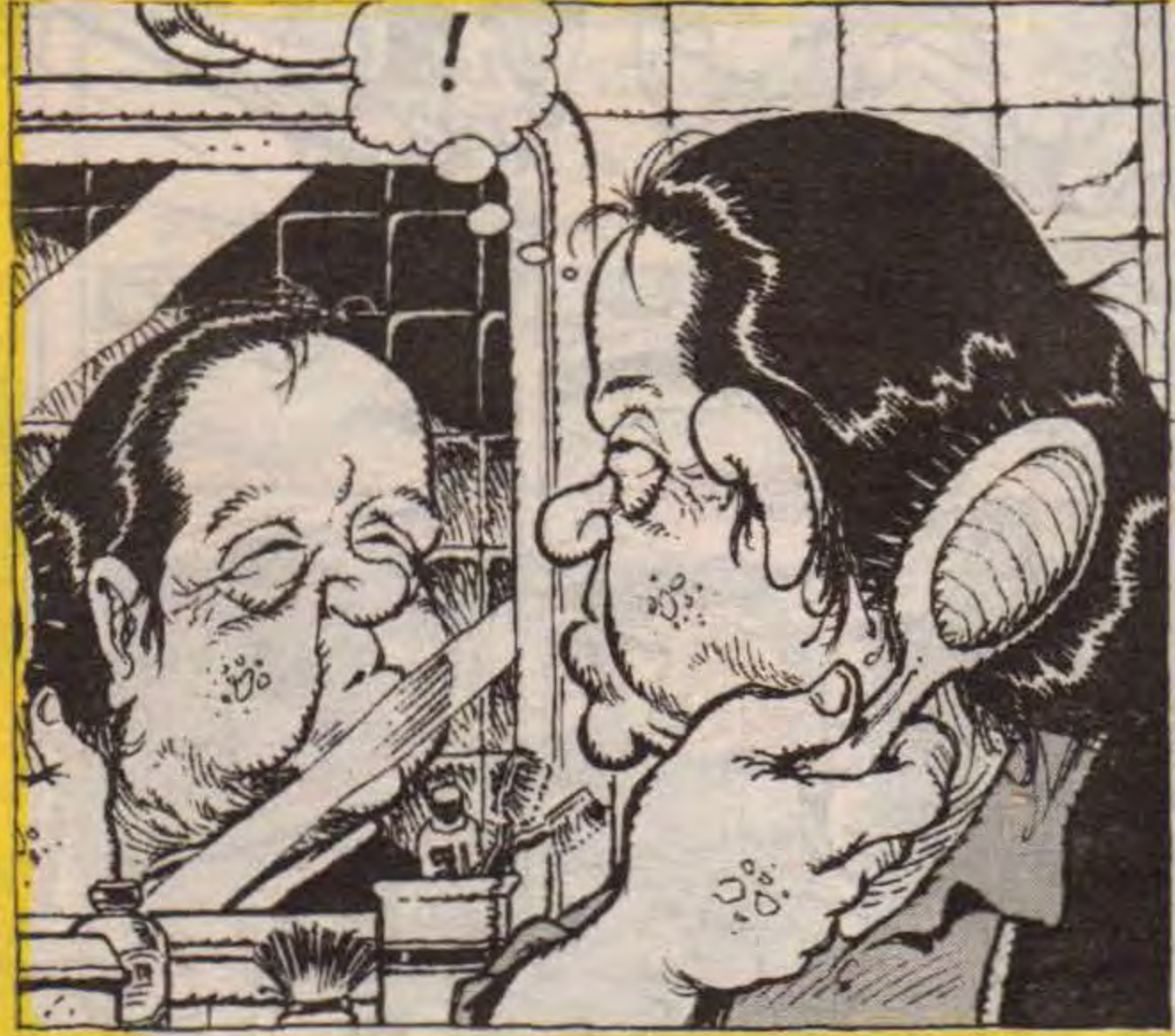
"...HER İŞTEN DÖNÜŞTE
ÖPEREK KARŞILARDI."

AMA...

ELİMDİ
ÇİÇEK OLDUĞU
ZAMANLAR, ADETA
ÖPÜŞMEZ, VANTUZ
GİBİ DUDAKLARIMI
EMERDİ YOSMA
NİH... NİH...

REVANİ KABARANA KADAR
SAÇIMI DÜZELTİM BİRAZ...
SERBEST SAÇA
BAYILIR HINZIR...

BİTTİ

İNTELEKTÜEL

ŞİVAN OKUĞU

BU İNSANCIKLARI GÖRÜYOR
MUSUNUZ? SANAL BİR KAHVE
HANEDELER ASLINDA... İSMİ DE
FARKLI ÖYLE KARADENİZ
KİRAATHANESİ YA DA DOSTLAR
KAHVESİ DEĞİL... TEKNOLOJİNİN
UYUŞTURUCUYA DÖNÜŞTÜĞÜ
YER (İRC) KAHVESİ...

BASKIDAN KAÇTIM VE DAHA ÖZGÜR OLACAĞIMI DÜŞÜNDÜĞÜM
BİR ORTAMDA İNSANLARA BİR ŞANS DAHA VERMEYE ÇALIŞTIM...
DOST KAZANDIM AMA DAHA ÇOK DÜŞÜNÜM OLDU...
SANAL AŞK'LAR GENELDE SANAL BİR
ARTIK ANLADIM...

DÜŞÜN BAKALIM KAÇMA ARZUN NEZELERE SÜRÜKLEDİ SENİ? HANGİSİNİN YARARINI GÖRDÜN? NE KAZANDIN NE KAYBETTİN? İYİ DÜŞÜN ÇÜNKÜ ZAMAN ZAMAN HEPSİNİN KÖLESİ OLDUN... YA BEN NE YAPTIM SANA? SEN SÖYLEDİN DOSTLARIM OLDU... DİYE... KAZANDIĞIN DÜŞMANLAR İSE KAYIP DEĞİL KAZANÇ... DİR İYİ DÜŞÜN VE DÖN BANA...

FAKAT BU İNSANLARIN
ÇOCU O KADAR BALAK
KI GERÇEK DÜNYA...
DA GÖRDÜKLERİ
BASKI REJİMİNİ
SANAL MUHABBETE
TAMINLAR, KENDİ
KENDİLERİNİ
KÖLE ETMİŞLER...

KENDİNİZİ ÇARESİZ HİSSEDİYORSUNUZ... İÇİNDE BULUNDUĞUNUZ
BOSLUĞA BİR SEKİL VERİP SİZİ BİRER KÖLE HALİNE GETİRMEK
HİÇ DE ZOR DEĞİL... ZANNETMEKİ KAÇAR KURTULURSUN...
GİTTİĞİN YERDE BEN BULANMASAM SENİ BASKI BİZİ EFENDİN OL-
MAK İSTER ZATEN KÖLELİĞİN BİTMEZ VE TÜKENMEZ BİR ACI
BELKİ SENİN İÇİN AMA BU ACIYLA YAŞAMAYI ÖĞRENMEĞİN...

BEN SENİ HERŞEYDEN KORURUM. MERAK ETME SEN, ÖYLE BİR BAŞ-
LARIYIM KI SENİ SOKAĞA BİLE ÇIKAMAZSIN BAŞKA EFENDİLERDEN
UZAK TUTARIM SENİ SADECE BANA AİT OLMAN BENİM DE HOŞUMA
GİDER HEM... ŞİMDİ İYİ DİNLE ARKADAŞLARINA MERHABA DE VE
MUHABBET ET BİRAZ SENİ BU SEFER AFFETTİM AŞI ÇİBAN ÇOK
İLAHAP ÇIKMADI İÇİNDE NEYSEKİ... BİR DAHA OLMASIN
SAKIN YAVŞAK HERİF...

türkan
şoray
dudağı
perker

KUTLUKHAN PERKER'İN
"TÜRKAN ŞORAY DUDAĞI"
ALBÜMÜ ÇINAR YAYINLARI'NDAN
ÇIKTI

Cumhuriyet
Dinozor

Sayı: 27 • 29 Ocak 1998

Tel: (0212) 512 05 05 / 428-429 • Faks: (0212) 512 48 30
Adres: Türkocağı Cad. 39/41 Cağaloğlu-İstanbul

İmtiyaz Hakkı Sahibi: Yeni Gün
Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık
AŞ adına Orhan Erinc • Yazı İş-
leri Müdürü: Zafar Temoçin •
Basıldığı Yer: Yeni Gün Haber
Ajansı AŞ • Yayına Hazırlayan:
Yedi Mayıs Haber Ajansı AŞ •
Grafik Uygulama: Fennî Özalp
• Kaligrafi: Şevki Sayışman

Sakası bile komik...

B.BAYRAM.

